

VENDIM
Nr. 2, datë 31.5.2022

NË EMËR TË REPUBLIKËS

Kolegji i Posaçëm i Apelimit, i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Albana Shtylla	kryetare;
Ina Rama	anëtare;
Mimoza Tasi	anëtare;
Natasha Mulaj	anëtare;
Rezarta Schuetz	anëtare;
Sokol Çomo	anëtar,

mori në shqyrtim në seancë plenare publike, në datat 15.12.2021, 20.1.2022, 21.2.2022, 23.3.2022, 14.4.2022, 10.5.2022, në ambientet e Kolegjit të Posaçëm të Apelimit, me Sekretare Gjyqësore Adelajda Hiska, çështjen e Juridiksionit Disiplinor (JD) nr. 4/2021, datë 21.5.2021, që u përket:

ANKUESE: Enkeleida Hoxha, gjyqtare në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Krujë, përfaqësuar me prokurorë nga avokat Ardian Visha.

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Këshilli i Lartë Gjyqësor, përfaqësuar me autorizim nga Qemal Zaimi;

Inspektori i Lartë i Drejtësisë, përfaqësuar me autorizim nga Isida Koka dhe Alma Troshani.

OBJEKTI: Shfuqizimi si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë i vendimit nr. 92, datë 17.3.2021, të Këshillit të Lartë Gjyqësor.

BAZA LIGJORE: Neni 131, shkronja “P”, neni 134, pika 1, shkronja “I”, dhe pika 2, neni 179, pika 7, e Kushtetutës; neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; neni 5, pika 3, e ligjit nr. 84/2016, “Për rivlerësimin kalimtar të gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”; ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese”, i ndryshuar; ligji nr. 96/2016, “Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, i ndryshuar; neni 100, pika 1, e ligjit nr. 115/2016, “Për organet e qeverisjes së sistemit të drejtësisë”.

KOLEGJI I POSAÇËM I APELIMIT,

pasi shqyrtoi pretendimet e ankueses Enkeleida Hoxha, e cila ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet e subjekteve të interesuara, Këshillit të Lartë Gjyqësor dhe Inspektorit të Lartë të Drejtësisë, që kanë kërkuar rrëzimin e kërkesës, dëgjoi relatoren e çështjes Albana Shtylla, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I. Rrethanat e çështjes

1. Ankuesja Enkeleida Hoxha ka ushtruar detyrën e gjyqtares në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Krujë.

2. Inspektori i Lartë i Drejtësisë (në vijim “ILD”), me vendimin nr. {***} prot., datë 16.7.2020, ka vendosur fillimin e hetimit disiplinor me iniciativë ndaj magjistrates Enkeleida Hoxha, për shkelje të rënda profesionale që diskreditojnë pozitën dhe figurën e gjyqtarit gjatë ushtrimit të detyrës, të parashikuara nga neni 140, pika 2, shkronja “a” e Kushtetutës dhe shkeljet disiplinore të parashikuara nga neni 102, pika 1, shkronjat “ç” dhe “dh”, dhe pika 2, shkronjat “a” dhe “c”, të ligjit

nr. 96/2016, “Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar (në vijim “ligji nr. 96/2016”).

3. ILD-ja, me vendimin nr. {***} prot., datë 20.11.2020, ka vendosur bashkimin e procedimeve hetimore, pas kërkesës së paraqitur nga Ministria e Drejtësisë, me shkresën nr. {***} prot., datë 23.7.2020, për verifikimin e të njëjtave fakte dhe pretendime të analizuara në vendimin nr. {***} prot., datë 16.7.2020, për fillimin e hetimit disiplinor.

4. ILD-ja ka depozituar në Këshillin e Lartë Gjyqësor (në vijim “KLGj”) kërkesën me nr. {***} prot., datë 10.12.2020, për fillimin e procedimit disiplinor ndaj magjistrates Enkeleida Hoxha. Në kërkesën për fillimin e procedimit disiplinor, ILD-ja ka paraqitur propozimin për caktimin ndaj magjistrates Enkeleida Hoxha të masës disiplinore “Shkarkim nga detyra”, të parashikuar nga neni 140, pika 2, shkronja “a”, e Kushtetutës, neni 105, pika 1, shkronja “dh”, dhe neni 111, pika 1, e ligjit nr. 96/2016.

5. KLGj-ja, me vendimin nr. {***}, datë 23.12.2020, ka vendosur caktimin e seancës dëgjimore për shqyrtimin e kërkesës së ILD-së për fillimin e procedimit disiplinor në ngarkim të magjistrates Enkeleida Hoxha.

6. KLGj-ja, në kuadër të procedimit disiplinor, me vendimin nr. 92, datë 17.3.2021, ka vendosur: *“1. Pranimin e kërkesës së Inspektorit të Lartë të Drejtësisë. 2. Shkarkimin nga detyra të magjistrates Enkeleida Hoxha, me detyrë gjyqtare në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Krujë. 3. Pezullimin e përfitimit të pagës në masën 50%, si dhe përfitimet e tjera të magjistrates Enkeleida Hoxha, deri kur ky vendim të marrë formë të prerë. 4. Kundër këtij vendimi lejohet ankimi sipas ligjit në Kolegjin e Posaçëm të Apelit, afati i të cilit fillon nga e nesërmja e njoftimit të arsyetimit të këtij vendimi. 5. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.”*

7. Magjistratja Enkeleida Hoxha ka paraqitur në Kolegjin e Posaçëm të Apelit (në vijim “Kolegji”) ankim ndaj vendimit të KLGj-së nr. 92, datë 17.3.2021, i cili është regjistruar në regjistrin e çështjeve të Juridiksionit Disiplinor me (JD) nr. 4/2021, datë 21.5.2021.

8. Kolegji për Shqyrtimin Paraprak në Kolegjin e Posaçëm të Apelit, me vendimin nr. {***}, datë 6.7.2021, ka vendosur kalimin për shqyrtim në seancë plenare publike të çështjes (JD) nr. 4/2021, datë 21.5.2021, që i përket kërkesës së magjistrates Enkeleida Hoxha për shfuqizimin e vendimit të Këshillit të Lartë Gjyqësor nr. 92, datë 17.3.2021, si dhe thirrjen si person të interesuar të Këshillit të Lartë Gjyqësor.

9. Në përgjigje të shkresës së Kolegjit nr. {***}, datë 21.10.2021, KLGj-ja, me shkresën nr. {***}, datë 5.11.2021, ka përcjellë prapësimet për ankimin e paraqitur nga ankuesja Enkeleida Hoxha.

10. Kolegji, bazuar në nenin 38, pika 2, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, në seancën e datës 15.12.2021, vendosi të thërrasë si subjekt të interesuar Inspektorin e Lartë të Drejtësisë, pjesëmarrja e të cilit u konsiderua e nevojshme për zhvillimin efektiv të procesit.

11. Në përgjigje të njoftimit të Kolegjit nr. {***} prot., datë 16.12.2021, për thirrjen si subjekt i interesuar, Inspektori i Lartë i Drejtësisë, me shkresën nr. {***} prot., datë 10.1.2022, ka përcjellë parashtrimet me shkrim lidhur me çështjen.

12. Në seancat plenare të zhvilluara në Kolegji, ankuesja realizoi mbrojtjen e saj personalisht, si dhe me prezencën e përfaqësuesit ligjor, sipas prokurës së posaçme nr. repertori {***}, datë 27.1.2021, me të cilën kishte caktuar si përfaqësues ligjor avokatin Ardian Visha. Sipas kësaj prokure, përfaqësimi i ankueses në kuadër të këtij gjykimi, do të bëhej si në prani dhe në mungesë të saj. Gjatë gjykimit në Kolegji, për shkak të gjendjes së ankueses në masën e sigurimit personal “arrest në burg”, u garantua prania e saj në seancë, nëpërmjet korrespondencës zyrtare me Drejtorinë e Përgjithshme të Burgjeve dhe Institucionin e Ekzekutimit të Vendimeve Penale “Ali Demi” Tiranë.

13. Në seancën e datës 23.3.2022, me kërkesë të përfaqësuesit ligjor për shtyrje seance, Kolegji, pavarësisht mungesës së ankueses për shkaqe të vlerësuara joobjektive, duke pasur në konsideratë rrethanat specifike të ankueses, lirinë e kufizuar dhe vështirësinë për të garantuar një mbrojtje të efektshme nga përfaqësuesi ligjor pa prezencën e saj, vendosi pranimin e kërkesës për shtyrjen e gjykimit, për t'i dhënë mundësi magistrates Enkeleida Hoxha për t'u dëgjuar personalisht.

14. Kolegji, në seancën e datës 10.5.2022, pas verifikimit të pranisë së palëve, mori në shqyrtim kërkesën e ankueses për shtyrje të seancës gjyqësore, për arsye shëndetësore. Kolegji kreu verifikimet përkatëse, duke komunikuar me Drejtorinë e Përgjithshme të Burgjeve dhe me IEVP "Ali Demi", nga të cilët u konfirmua se ankuesja ishte në gjendje të mirë shëndetësore. Nisur nga ky konfirmim, si dhe nga fakti që përfaqësuesi ligjor i ankueses nuk paraqiti asnjë shkak të përligjur për mosmarrjen pjesë në seancë, apo kërkesë për shtyrjen e seancës, Kolegji vendosi të vijojë gjykimin e çështjes në mungesë të ankueses dhe të përfaqësuesit të saj ligjor.

15. Kolegji, bazuar në nenet 1, paragrafi 2, dhe 42, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", të ndryshuar, në seancën e datës 15.12.2021, vendosi t'i drejtohet KLGj-së për të depozituar fashikullin e plotë me të gjitha aktet e administruara dhe të krijuara në funksion të procedimit disiplinor, në bazë të të cilit është marrë vendimi nr. 92, datë 17.3.2021, i KLGj-së. Ankuesja dhe përfaqësuesi i saj ligjor u njoftuan dhe ushtruan të drejtën për njohjen dhe marrjen e kopjeve të akteve të KLGj-së, të përcjella në Kolegji.

16. Në seancën e datës 23.3.2022, pas kërkesës së përfaqësuesit ligjor të ankueses për thirrjen e dëshmitarëve dhe marrjen si prova të disa akteve zyrtare, Kolegji vendosi rrëzimin e kërkesës pasi u vlerësua se kërkesat nuk janë të nevojshme për sqarimin e fakteve që lidhen me çështjen në shqyrtim, sipas neneve 41 dhe 42, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, "Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë", të ndryshuar.

II. Pretendimet në Kolegjin e Posaçëm të Apelit

17. Kolegji fillimisht konstaton se ankuesja, në kërkesën drejtuar Kolegjit, ka parashtruar dy grupe pretendimesh. Grupi i parë i pretendimeve ka natyrë procedurale dhe lidhet në disa aspekte me cenimin e së drejtës për proces të rregullt, ndërsa grupi i dytë përfshin pretendime lidhur me vendimmarrjen e Këshillit.

18. **Ankuesja**, në ankimin drejtuar Kolegjit, ka parashtruar në mënyrë të përmblëdhur si më poshtë.

- *Lidhur me procedurën e hetimit dhe shqyrtimit të çështjes në ILD dhe KLGj:*

18.1 Kërkesat e paraqitura nga përfaqësuesi i magistrates për prova, u rrëzuan pa asnjë argumentim nga Këshilli i Lartë Gjyqësor, duke mohuar të drejtën për të kundërshtuar pretendimet e paraqitura në raport nga Inspektori i Lartë i Drejtësisë.

18.2 Magjistrates nuk i është marrë në konsideratë kërkesa për marrëveshje, si një mundësi e parashikuar nga ligji. Mosdëgjimi dhe mospranimi i kërkesës për marrëveshje, i ka cenuar ankueses standardin e procesit të rregullt.

18.3 Masa disiplinore "shkarkim nga detyra" është vendosur pa ligj, për shkak se shkeljet disiplinore të pretenduara, në kohën e kryerjes nuk konsideroheshin si të tilla, pas vendimit të Gjykatës Kushtetuese nr. 34/2017, për shfuqizimin e nenit 102, të ligjit nr. 96/2016, "Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë".

18.4 Proces i ndaj magistrates ka qenë i paragjykuar dhe i ndikuar politikisht.

- *Lidhur me vendimmarrjen e KLGj-së:*

18.5 Këshilli i Lartë Gjyqësor nuk ka analizuar shkelje disiplinore të gjyqtarës apo sjellje diskredituese të figurës dhe statusit të gjyqtarit, por ka bërë një analizë të mirëfilltë të një gjykate më të lartë, lidhur me mënyrën si është zbatuar ligji.

18.6 Këshilli i Lartë Gjyqësor ka mbajtur qëndrime të ndryshme për dy rastet e gjykuara nga magjistratja. Këshilli, në rastin e të dënuarit H. B., ka shqyrtuar mënyrën e zbatimit të ligjit procedural dhe material nga ana e magistrates, edhe pse këtë tagër ia përjashtoi vetes në rastin e të dënuarit I. P.

18.7 Vendimarrja për lirim të të dënuarit H. B. nuk është ankimuar dhe nuk ka një vendim të një shkalle më të lartë që të jetë shprehur nëse është shkelur ligji material apo procedural i saj.

18.8 Rasti i të dënuarit H. B. shoqërohet me kompleksitetin që prodhon një raport bashkëpunimi me Mbretërinë e Bashkuar të Britanisë së Madhe dhe Irlandës së Veriut, në fushën e njohjes së vendimeve penale të huaja.

19. KLGj-ja, në mënyrë të përmbledhur ka parashtruar si vijon.

19.1 Procesi i zhvilluar nga Këshilli i Lartë Gjyqësor, ka qenë në përputhje me Kushtetutën, ligjin nr. 96/2016, si dhe me Kodin e Procedurave Administrative. Procedimi disiplinor i zhvilluar nga Këshilli, ka mbajtur në konsideratë parimet që udhëheqin këtë proces, të mirëpërcaktuara në nenin 100 të ligjit për statusin.

19.2 Magistrates Enkeleida Hoxha i është dhënë gjithë koha e nevojshme për të realizuar mbrojtjen e saj, si dhe për të paraqitur argumentet dhe provat në funksion të mbrojtjes së vet.

19.3 KLGj-ja ka vlerësuar dhe analizuar të gjitha kërkimet e bëra nga pala mbrojtëse në seancën dëgjimore. Për këtë arsye, Këshilli ka vlerësuar shtyrjen e seancës së datës 25 shkurt 2021, ndër të tjera edhe për të kërkuar kohë për vlerësimin e kërkesave. Të gjitha kërkimet e bëra për marrjen e provave, janë analizuar dhe për secilën prej tyre Këshilli, në mbledhjen e datës 4.3.2021, ka dhënë shkaqet për të cilat është vlerësuar rrëzimi i kërkesës, kryesisht si kërkime që nuk kanë lidhje me objektin e procedimit.

19.4 Procedimi disiplinor i zhvilluar në KLGj është tërësisht i bazuar në fakte dhe prova të cilat nuk krijojnë asnjë mëdyshje për vërtetësinë e tyre, për rëndësinë e shkeljeve të kryera, dhe çdo pretendim se qëndrimi i Këshillit përmban tharm politik, është i pabazuar.

19.5 Për sa i përket pretendimit të ankueses se shkarkimi nga detyra është bërë në mungesë të parashikimeve ligjore, KLGj-ja, në vendimin nr. 92/2021, objekt shqyrtimi, ka theksuar faktin se neni 102, i ligjit nr. 96/2016, është shfuqizuar me vendimin nr. 34, datë 10.4.2017, të Gjykatës Kushtetuese dhe se ky nen është plotësuar më vonë me ligjin nr. 48/2019. Në vijim të arsyetimit, Këshilli ka theksuar se: *“30.1 [...] prandaj, në ndryshim nga qëndrimi i ILD-së, Këshilli do ta mbështetë vendimin e tij vetëm në parashikimet e bëra drejtpërdrejt në nenin 140, pika 2, germa “a”, e Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe dispozitat e tjera ligjore, që në kohën kur pretendohet se janë kryer shkeljet kanë pasur kurs ligjor në territorin e Republikës së Shqipërisë.”*

20. Inspektori i Lartë i Drejtësisë ka parashtruar në mënyrë të përmbledhur se:

- *Në lidhje me pretendimin se masa disiplinore e shkarkimit nga detyra është vendosur pa ligj:*

20.1 Inspektori i Lartë i Drejtësisë, mbështetur në parimin kushtetues të hierarkisë së akteve, duke qenë se referuar ligjit në fuqi në kohën e dhënies së vendimeve gjyqësore nga magjistratja Enkeleida Hoxha, shkeljet disiplinore, të parashikuara në nenet 101, 102, 103 dhe 104, të ligjit nr. 96/2016, ishin shfuqizuar nga Gjykata Kushtetuese, u është referuar në mënyrë të drejtpërdrejtë parashikimeve kushtetuese, konkretisht nenit 140, pika 2, shkronja “a”, të Kushtetutës, që parashikon se: *“Gjyqtari shkarkohet nga Këshilli i Lartë Gjyqësor kur: a) kryen shkelje të rënda profesionale ose etike, që diskreditojnë pozitën dhe figurën e gjyqtarit gjatë ushtrimit të detyrës.”*

20.2 Referimi i drejtpërdrejtë në dispozitat kushtetuese mbështetet në vetë jurisprudencën e Gjykatës Kushtetuese, vendimet nr. 78/2017 dhe nr. 55/2016, ku arsyetohet se: *“Respektimi i hierarkisë së akteve normative është një detyrim që rrjedh nga parimi i shtetit të së drejtës dhe i koherencës në sistemin ligjor. Parimi i shtetit të së drejtës nënkupton supremacinë e Kushtetutës ndaj akteve të tjera normative. Rendi juridik nuk është një radhitje e barasvlershme normash, por një sistem hierarkik, i cili përbëhet nga nivele të ndryshme*

vlefshmërie dhe në secilin prej këtyre niveleve, qëndron një normë ose grup normash, duke përfshirë kështu edhe fuqinë e caktuar juridike. Piramida e akteve normative, e sanksionuar në nenin 116 të Kushtetutës, përcakton marrëdhëniet midis normave juridike, të cilat bazohen në raportin e mbi/nënvendosjes së tyre. Kjo piramidë aktesh normative ka në majë të saj Kushtetutën, e cila shërben si burim për aktet e tjera juridike.”.

20.3 Fakti që në kohën e shqyrtimit të pesë çështjeve gjyqësore për të cilat magjistratja u gjend disipularisht përgjegjëse, nenet 101, 102, 103 dhe 104, të ligjit nr. 96/2016, ishin shfuqizuar nga Gjykata Kushtetuese, nuk mund të nënkuptojë kurrësi që magjistratja të mos përgjigjet disipularisht në rast se nga hetimi dhe procedimi disipular rezulton e provuar, se janë plotësuar kriteret e parashikuara nga neni 140, pika 2, shkronja “a”, e Kushtetutës.

20.4 Edhe neni 111, i ligjit nr. 96/2016, dispozitë ligjore që parashikon shkarkimin nga detyra, referon në rastet e parashikuara në nenin 140, pika 2, shkronja “a”, të Kushtetutës, për shkarkimin e magjistratit. Kjo dispozitë ligjore parashikon shkarkimin nga detyra ndërmjet të tjerave, edhe për “sjellje të kryer me pakujdesi të rëndë, që shkel haptazi vlerat themelore të sistemit gjyqësor dhe të prokurorisë”. Nga mënyra e formulimit, del e qartë që edhe vetë dispozita ligjore në këtë rast, i referohet në mënyrë të drejtpërdrejtë parashikimit të bërë nga neni 140, pika 2, shkronja “a” e Kushtetutës. Nëse ligji do të parashikonte raste të tjera për shkarkimin e magjistratit tej atyre të parashikuara në Kushtetutë, atëherë norma ligjore do të konsiderohej antikushtetuese.

20.5 Ekzistenca e vakumit të përkohshëm ligjor, në dispozitat ligjore që parashikojnë veprimet/mosveprimet dhe sjelljet që konsiderohen shkelje disiplinore, nuk mund të interpretohet kurrësi si cenim i parimit të procesit të rregullt ligjor, të konsiderohet si shkak i shmangies nga përgjegjësia disiplinore, apo të mund të përdoret nga magjistrati si shkak për të mos përmbushur funksionin e tij në mënyrë të rregullt ose për të kryer shkelje profesionale të natyrës që diskreditojnë pozitën dhe figurën e gjyqtarit gjatë ushtrimit të detyrës. Çdo vlerësim i ndryshëm do të cenonte jo vetëm sistemin e përgjegjësisë dhe llogaridhënies së magjistratëve, por do të përbënte edhe një precedent të rrezikshëm, duke ndikuar drejtpërdrejt në cenimin e besimit të publikut në sistemin e drejtësisë.

- Për sa i takon thelbit të çështjes:

20.6 Gjykata Kushtetuese, nëpërmjet vendimit nr. 75/2002, arsyeton se: “Shprehja “akte e sjellje që diskreditojnë rëndë pozitën dhe figurën [...]”, parashikuar nga nenet 128, 140 dhe 149, pika 2, të Kushtetutës, përmbledh në vetvete një sërë elementesh, të cilat mund dhe duhet të identifikohen rast pas rasti nga organi përkatës që merr vendimin për shkarkimin e gjyqtarit të Gjykatës Kushtetuese, të gjyqtarit të Gjykatës së Lartë dhe Prokurorit të Përgjithshëm. Ato janë të lidhura me aktet dhe sjelljet e parregullta e të padenja që këta funksionarë të lartë kryejnë gjatë ushtrimit të detyrës, për shkak të saj, por edhe jashtë detyrës. Këto veprime apo mosveprime që analizohen në bazë të rrethanave të kryerjes së tyre, momentit subjektiv, si dhe nga dëmet që ato i sjellin shoqërisë e shtetit, janë të asaj natyre që e bëjnë të pamundur kryerjen e mëtejshme të funksioneve kushtetuese nga këto subjekte.”.

20.7 Në këndvështrim të analizës së elementeve të referuara në vendimin e sipërcituar të Gjykatës Kushtetuese në raport me sjelljen e ankueses Enkeleida Hoxha, rezulton se:

20.8 Për sa i takon elementit të rrethanave të kryerjes së tyre, gjatë hetimit disipular dhe procedimit rezultoi e provuar se ankuesja:

20.8.1 Ka kryer veprime dhe mosveprime që kanë të bëjnë me mosrespektim të rëndë e të vazhduar të dispozitave materiale dhe procedurale penale, përkatësisht: nenet 57, 59/a, pika 1, shkronja “c”, 64 të Kodit Penal; nenet 149, 152, 178, 182, 366, 367, 380, 383/1/ç, 438, 514, 518 të Kodit të Procedurës Penale, nenet 2 dhe 63, të ligjit nr. 8328, datë 16.4.1998, “Për të drejtat dhe trajtimin e të dënuarve dhe të paraburgosurve”, të ndryshuar; neni 9, pika 3, e ligjit nr. 8499, datë 10.6.1999, “Për ratifikimin e Konventës së Këshillit të Evropës ‘Për transferimin e personave të dënuar’”; neni 61, pika 2, e ligjit nr. 10193, datë 3.12.2009, “Për marrëdhëniet juridiksionale me

autoritetet e huaja në çështjet penale”, si dhe parashikimet e vendimeve unifikuese nr. 154/2000 dhe nr. 2/2015, të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë.

20.8.2 Nuk ka respektuar dispozitat penale me karakter urdhërues, të cilat parashikojnë kriteret me karakter objektiv, ndalues dhe me një përmbajtje të drejtpërdrejtë dhe lehtësisht të kuptueshme për lirim të dënuarit, ku përvoja e gjatë profesionale në detyrë e magjistrates, e lejon të interpretojë dhe zbatojë drejt këto dispozita, përkatësisht nenet 4 dhe 5, të ligjit nr. 141/2016, “Për dhënie amnistie”.

20.8.3 Nuk ka marrë prova vendimtare për zgjidhjen e çështjes në kundërshtim me praktikën e konsoliduar të Kolegjeve Penale të Gjykatës së Lartë, duke cenuar parimin e paanësisë së gjyimit.

20.8.4 I ka atribuar të dënuarit H. B. cilësi të ndryshme, herë si i paraburgosur dhe herë si i dënuar, gjatë periudhave të njëjta në funksion të pranimit të çdo kërkesë të paraqitur nga ana e të njëjtit ankues, me qëllim krijimin e mundësive për përfundimin nga instituti i lirim para kohe me kusht.

20.8.5 Në 5 raste është konstatuar një mungesë thelbësore në arsyetimin e vendimeve gjyqësore, të cilat detyrimisht duhet të jenë të arsyetuara, në respektim të procesit të rregullt ligjor dhe mundësisë për ushtrimin e kontrollit të tyre nga gjykatat më të larta, por edhe për efekt procedimi disiplinor.

20.9 *Për sa i takon momentit subjektiv, rezultojnë se nga ankuesja:*

20.9.1 Janë ndërmarrë veprime/mosveprime, të cilat kanë të bëjnë me mosrespektim të rëndë dhe të vazhduar të legjislacionit material dhe procedural penal, pasi jo vetëm nuk është respektuar kërkesa e një dispozite të ligjit material apo procedural, por edhe nuk janë respektuar një tërësi dispozitash materiale dhe procedurale.

20.9.2 Këto veprime/mosveprime janë kryer në mënyrë të drejtpërdrejtë, të vazhduar, të vullnetshme dhe të pajustificuar në disa procese gjyqësore, ku përvoja e gjatë profesionale në detyrë e magjistrates e lejon të interpretojë dhe zbatojë drejt këto dispozita.

20.10 *Në lidhje me elementin e tretë, atë të pasojave që i shkaktohen shoqërisë, rezultojnë se shkeljet disiplinore të kryera nga ankuesja kanë sjellë pasojë jo vetëm në cenimin e imazhit të gjyqtarit dhe humbjen e besimit ndaj tij, por kanë cenuar edhe besimin e publikut në sistemin e drejtësisë. Besimi i publikut nuk është nocion i papërkufizuar, pasi ai gjen mbështetje të vlerat themelore dhe standardet e etikës dhe rregullat e sjelljes së magjistratëve, sipas përcaktimeve të neneve 3 dhe 4, të ligjit “Për statusin”. Në nenin 3, pika 5, të ligjit nr. 96/2016, është parashikuar se sjellja e magjistratit është e lidhur me garantimin e ruajtjes e forcimit të besimit të publikut të sistemi i drejtësisë. Nëse magjistratët nuk e përmbushin plotësisht rolin e tyre për dhënien e sigurimit të drejtësisë në shoqëri, ekziston rreziku i humbjes së besimit të publikut në sistemin e drejtësisë. Besimi i publikut dhe respekti për sistemin e drejtësisë janë garanci të demokracisë dhe stabilitetit në një shoqëri demokratike.*

III. Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimitetin e ankueses

21. Juridiksioni dhe kompetenca e Kolegjit të Posaçëm të Apelit, në kuadër të Juridiksionit Disiplinor, janë parashikuar në nenin 179, pika 7, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, sipas së cilës:

“Gjatë mandatit të tyre nëntëvjeçar, gjyqtarët e Kolegjit të Apelit, sipas nenit 179/b, kanë juridiksion disiplinor ndaj gjyqtarëve të Gjykatës Kushtetuese, anëtarëve të Këshillit të Lartë Gjyqësor, anëtarëve të Këshillit të Lartë të Prokurorisë, Prokurorit të Përgjithshëm dhe Inspektorit të Lartë të Drejtësisë. Kolegji i Apelit shqyrton ankimet ndaj vendimeve të Këshillit të Lartë Gjyqësor, Këshillit të Lartë të Prokurorisë dhe Inspektorit të Lartë të Drejtësisë për vendosjen e masave disiplinore, përkatësisht ndaj gjyqtarëve, prokurorëve dhe inspektorëve të tjerë.”.

22. Në vendimin nr. 2/2018 (JD), datë 21.6.2018, Kolegji ka vlerësuar se shqyrtimi i të gjitha ankesave apo kërkesave të paraqitura e të regjistruara në Kolegjin e Posaçëm të Apelimit, në kuadër të Juridiksionit të tij Disiplinor, do të gjykohej sipas dispozitave të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese”, për sa i përket natyrës e procedurës së gjyimit. Kolegji, në këtë mënyrë, i ka konsideruar këto kërkesa si një gjykim kushtetues, të ndryshëm për nga natyra me gjykimin që Kolegji i Posaçëm i Apelimit bën në rastet kur ai gjykon sipas juridiksionit të tij rivlerësues.

23. Çështja e legjitimitetit është vlerësuar nga Gjykata Kushtetuese si një ndër aspektet kryesore që lidhet me iniciimin e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “F”, dhe 134, pika 1, shkronja “I”, dhe pika 2 e Kushtetutës, si dhe nenit 71, të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën Kushtetuese për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë.

24. Ankimi kushtetues individual duhet të plotësojë kriteret e nenit 71/a, të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, si dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

25. Në çështjen objekt shqyrtimi, lidhur me legjitimitetin e ankueses, Kolegji vlerëson se ankuesja Enkeleida Hoxha legjitimohet *ratione personae*, pasi vendimi i Këshillit të Lartë Gjyqësor, të cilin ka ankimuar në Kolegjin e Posaçëm të Apelimit, është marrë në kuadrin e një procedimi disiplinor ndaj saj dhe ankuesja ka interes të drejtpërdrejtë në çështjen e parashtruar.

26. Në lidhje me *shterimin e mjeteve juridike*, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “F”, të Kushtetutës, konstatohet se bazuar në nenin 179, pika 7, të Kushtetutës dhe nenin 100, pika 1, të ligjit nr. 115/2016, “Për organet e qeverisjes së sistemit të drejtësisë”, vendimet e Këshillit të Lartë Gjyqësor për masat disiplinore ndaj gjyqtarëve, ankimohen në Gjykatën Kushtetuese (Kolegjin e Posaçëm të Apelimit brenda mandatit nëntëvjeçar). Pra, ankuesja nuk ka mjet tjetër ligjor ankimi, përveç kërkesës drejtuar Kolegjit.

27. Ankuesja legjitimohet dhe *ratione temporis*, pasi vendimi i Këshillit të Lartë Gjyqësor që ankimohet është i datës 17.3.2021, ndërsa kërkesa e ankueses, është protokolluar në Kolegji me nr. {***} prot., datë 11.5.2021, dhe është regjistruar pas plotësimit të dokumentacionit, në datën 21.5.2021, pra brenda afatit ligjor 4-mujor, të përcaktuar nga neni 71/a, pika 1, shkronja “b”, të ligjit nr. 8577/2000.

28. Për sa i takon legjitimitetit *ratione materiae*, Kolegji çmon se pretendimet e ankueses ndaj vendimit nr. 92, datë 17.3.2021, të KLGj-së, janë pretendime që *prima facie* hyjnë në juridiksionin disiplinor të Kolegjit të Posaçëm të Apelimit dhe do të shqyrtohen në vijim.

B. Për themelin e pretendimeve

B1. Lidhur me të meta procedurale të hetimit dhe shqyrtimit të çështjes në ILD dhe KLGj

29. Ankuesja parashtron në ankimin drejtuar Kolegjit, se dëgjimi si palë gjatë procedurës disiplinore në KLGj ka qenë tërësisht formal dhe kërkesat e paraqitura nga përfaqësuesi i saj për prova u rrëzuan pa asnjë argumentim nga KLGj-ja, duke i mohuar të drejtën për të kundërshtuar pretendimet në raportin e Inspektorit të Lartë të Drejtësisë.

29.1 KLGj-ja, në prapësimet e paraqitura, si dhe gjatë seancave publike në Kolegji, duke kundërshtuar këtë pretendim të ankueses, është shprehur se ka vlerësuar dhe analizuar të gjitha kërkimet e bëra nga pala mbrojtëse e ankueses në seancat dëgjimore. KLGj-ja ka vendosur shtyrjen e seancës të datës 25 shkurt 2021, ndër të tjera, edhe për të marrë kohë për vlerësimin e kërkesave të paraqitura nga përfaqësuesi i magistrates. KLGj-ja ka analizuar të gjitha kërkimet e bëra nga ankuesja për marrjen e provave dhe për secilën prej tyre, në mbledhjen e datës 4.3.2021, me vendim

të ndërmjetëm, janë dhënë shkaqet për të cilat është vlerësuar rrëzimi i kërkesës, kryesisht si kërkime që nuk kanë lidhje me objektin e procedimit.

29.2 Kolegji konstaton, nga aktet e depozituara, se KLGj-ja, në seancën e datës 25.2.2021, është njohur me kërkesën e përfaqësuesit të ankueses drejtuar ILD-së, për reduktimin e shkëlqeve vetëm në atë pjesë të pranuar nga magjistratja, si dhe me kërkesën drejtuar KLGj-së për thirrjen e dëshmitarëve dhe pranimin e administrimit si prova të disa akteve shkresore.

29.3 Në këtë seancë, siç rezulton nga procesverbali i mbledhjes së Këshillit të Lartë Gjyqësor, përfaqësuesi i magjistrates ka kërkuar të thirren si dëshmitarë: 1. *z. A. I., Drejtor i Përgjithshëm i Burgjeve*; 2. *Znj. O. Th., Drejtoreshë e Marrëdhënieve Juridiksionale me Jashtë në Ministrinë e Drejtësisë, lidhur me raportin problematik të marrëdhënieve juridiksionale penale me Britaninë e Madhe, në fushën e njohjes vendimeve penale të huaja dhe transferimin e të dënuarve përkatës*; 3. *Të gjithë pjesëmarrësit në proceset gjyqësore, të konsideruara në shkëlqje të gjyqtarës, z. A. L., jurist i Drejtorisë së Burgjeve, prezent në gjykatë; z. E. K., punonjës i Zyrës së Shërbimit të Provës; dy prokurorët e dy çështjeve, z. B. M. dhe z. B. Ç.; si dhe edhe z. I. P. dhe/ose përfaqësuesi ligjor i tij.*

29.4 Gjithashtu, përfaqësuesi i magjistrates ka kërkuar marrjen në cilësinë e provave të akteve: 1. *vërtetimin e datës 19.1.2021, të Gjykatës së Apelit Tiranë, që provon për vijimësi të gjyqimit të çështjeve*; 2. *vendimin nr. {***}, datë 20.12.2016, të Gjykatës së Lartë, që provon faktin që magjistratja është pa masë*; si dhe ka kërkuar nga Këshilli marrjen e disa akteve zyrtare nga Ministria e Drejtësisë, Shërbimi i Provës Tiranë dhe Shërbimi i Provës Shkodër.

29.5 Në përfundim, KLGj-ja ka vendosur të shtyjë seancën, me qëllim për të shqyrtuar dhe marrë vendim në lidhje me kërkesën për marrjen si provë të akteve të paraqitura, si dhe thirrjen e dëshmitarëve.

29.6 Në vazhdim të shqyrtimit, në seancën e datës 4.3.2021, sipas procesverbalit të kësaj seance, rezulton se KLGj-ja ka vendosur:

“Mospranimin e provave dhe thirrjen në cilësinë e dëshmitarëve të shtetasve: z. A. I., me detyrë Drejtor i Përgjithshëm i Burgjeve; Znj. O. Th., me detyrë Drejtoreshë e Marrëdhënieve Juridiksionale me Jashtë në Ministrinë e Jashtme; z. A. L., me detyrë jurist i Drejtorisë së Burgjeve; z. E. K., punonjës i Zyrës së Shërbimit të Provës; z. B. M., me detyrë prokuror; z. B. Ç., ish-prokuror (aktualisht në pension); z. I. P., me argumentin se faktet me të cilat pretendohet të provohen me marrjen e këtyre provave, nuk kanë lidhje me objektin e procedimit”¹.

29.7 Gjithashtu, në këtë seancë, KLGj-ja ka vendosur: *“Mospranimin në cilësinë e provave të akteve shkresore: a) vërtetim me nr. {***} prot., datë 19.1.2021, të Gjykatës së Apelit Tiranë; b) kopje të akteve drejtuar Ministrisë, Shërbimit të Provës Tiranë, që më datë 6.2.2021 dhe atij dërguar Shërbimit të Provës Shkodër datë 10.2.2021, krahas pritjes së mbërritjes së përgjigjeve përkatëse, me argumentin se ajo që pretendohet të provohet nëpërmjet këtyre provave, nuk ka lidhje me objektin e këtij procedimi, pasi personat e dënuar nuk janë pjesë e këtij procedimi disiplinor, pasi për këtë është pezulluar”².*

29.8 Lidhur me kërkesën për marrjen si provë të vendimit nr. {***}, datë 20.12.2016, të Gjykatës së Lartë, KLGj-ja ka vendosur, po në këtë seancë, mospranimin e marrjes së këtij akti si provë shkresore, pasi ky akt është pjesë e dosjes së procedimit disiplinor, të përcjellë nga ILD-ja³.

29.9 Në vendimin nr. 92, KLGj-ja është shprehur se: *“18.4 Në lidhje me provat e kërkuara nga mbrojtja e magjistrates, Këshilli vendosi të rrëzojë kërkesën për marrjen e tyre, pasi ato nuk kanë lidhje me çështjen objekt shqyrtimi, sepse nga ILD-ja nuk ngrihen pretendime në lidhje me sjelljen e të dënuarit I.P. pas dërgimit në shtëpi [...]. Gjithashtu nuk ka pasur probleme gjatë transferimit të të dënuarit H. B. nga Mbretëria e Bashkuar në Shqipëri, por shkëlqet e pretenduara nga ILD-ja kanë ndodhur pasi ky i dënuar është instaluar në IEVP Fushë-*

¹ Procesverbali i mbledhjes së KLGj-së, datë 4.3.2021, f. 10.

² Po aty.

³ Po aty.

Kryjë dhe këto shkelje kishin të bënin me moszbatimin e ligjit procedural dhe material nga ana e magistrates Enkeleida Hoxha.”.

29.10 Nga aktet e administruara, të cituara më sipër, si dhe nga shpjegimet e dhëna nga palët gjatë seancave publike, Kolegji çmon se rezulton i pabazuar pretendimi i ankueses se KLGj-ja ka rrëzuar pa asnjë argumentim kërkesat për marrjen e provave. Kolegji vëren se KLGj-ja, gjatë procedimit disiplinor të zhvilluar ndaj ankueses, ka marrë kohën e nevojshme për shqyrtimin e provave të paraqitura, duke shtyrë seancën dëgjimore të datës 25.2.2021. Në seancën e radhës, KLGj-ja, pasi ka analizuar rrethanat konkrete, aktet e administruara në proces, si dhe pretendimet e paraqitura nga ankuesja lidhur me kërkesat për marrje aktesh dhe thirrje dëshmitarësh, është shprehur mbi pranueshmërinë e provave, duke konkluduar se ato nuk kanë lidhje me çështjen objekt shqyrtimi. Nëse argumentet dhe konkluzionet e dhëna nga KLGj-ja në vendimin e ndërmjetëm për mospranimin e provave, nuk kanë plotësuar pritshmëritë e ankueses, ky nuk përbën një shkak për të konkluduar se vendimmarrja e KLGj-së është e cenueshme në drejtim të mosrespektimit të procesit të rregullt ligjor. *Kolegji sjell në vëmendje se GjEDNj-ja ka pohuar se neni 6 i KEDNj-së, që garanton të drejtën për proces të rregullt, nuk përcakton rregulla për pranueshmërinë e provave ose mënyrën se si duhet të vlerësohen ato, të cilat janë çështje që rregullohen nga ligji i brendshëm dhe vlerësohen nga gjykatat vendase. U takon këtyre gjykatave të vlerësojnë rëndësinë e provave të paraqitura, vlerën e tyre provuese dhe barrën e provës (shih Lady S.R.L. k. Republika e Moldavisë, 23 tetor 2018, § 27; Centro Europa 7 S.r.l dhe Di Stefano k. Italisë [DHM], 7 qershor 2012, § 198).*

29.11 Sipas jurisprudencës së Gjykatës Kushtetuese, parimi i barazisë së armëve nuk u imponon gjykatave të juridiksionit të zakonshëm që këto të pranojnë të gjitha argumentet dhe provat që paraqet një palë në proces. Kur kryen detyrën e saj të vlerësimit të lirë të provave, gjykata mund të bindet mbi bazën e disa provave, duke përjashtuar një ose disa prova të tjera, që ajo i konsideron të parëndësishme për çështjen (shih vendimin nr. 19, datë 19.7.2005, të Gjykatës Kushtetuese).

29.12 Standardi i GjEDNj-së, i sjellë në vëmendje më sipër, në kuadër të garantimit të të drejtave të palëve për proces të rregullt, si dhe interpretimi i Gjykatës Kushtetuese, janë të aplikueshëm dhe në rastin konkret gjatë procesit administrativ të zhvilluar në KLGj.

29.13 Në përfundim, Kolegji vlerëson se vetëm fakti që KLGj-ja nuk ka pranuar kërkesat për marrjen e provave të kërkuara nga ankuesja, nuk është i mjaftueshëm për të vënë në dyshim respektimin e procesit të rregullt ligjor në procedimin disiplinor ndaj ankueses.

30. Ankuesja pretendon se gjatë procesit të zhvilluar në KLGj, nuk i është marrë në konsideratë kërkesa për marrëveshje si një mundësi e parashikuar nga ligji. Injorimi i kërkesës për marrëveshje deri në mosdëgjim të saj e jo më në shqyrtim dhe dakordësim të mundshëm, sipas ankueses, përbën moment të mosrespektimit të hapave proceduralë, etikës së raporteve midis palëve në proces, dhe i ka cenuar ankueses standardin e procesit të rregullt.

30.1 Nga procesverbalet e seancave të zhvilluara në KLGj, konstatohet se në seancën e datës 25.2.2021, është zhvilluar një diskutim mbi këtë marrëveshje, gjatë të cilit përfaqësuesi i ankueses ka pranuar gabimet e magistrates, në lidhje me llogaritjen si kohë paraburgimi të dënimit në shtetin e huaj, si dhe përfitimin nga amnistia, dhe ka kërkuar ndërprerjen e seancës dhe dhënien e kohës për hartimin e marrëveshjes me ILD-në dhe nënshkrimin përkatës, sipas pikës 3, të nenit 135, të ligjit 96/2016.

30.2 Po në këtë seancë, ILD-ja është shprehur se: “[...] raporti i hetimit i është dërguar magistrates që në datë 16 korrik, kur ka filluar hetimi. Kështu që raportin e ka pas magistrati. Pra, momenti për të menduar për marrëveshje, i ka filluar që në atë moment. Ideja për marrëveshje mund t’i lindte që në atë moment sepse e ka pas raportin e hetimit edhe provat mbi të cilat unë mbështesja hetimin e kryer ose që po kryeja për magistraten.”.

30.3 Në vendimin nr. 92, datë 17.3.2021, KLGj-ja shprehet se: “55. Kjo shkelje disiplinore është pranuar gjatë procedimit disiplinor edhe nga përfaqësuesi i magistrates, av. Ardian Vishaj, por ai ka pretenduar se

shkelja nuk përbën një shkelje të rëndë disiplinore të magjistratit gjatë kryerjes së detyrës, duke i kërkuar Inspektorit të Lartë të Drejtësisë bërjen e një marrëveshjeje të përbashkët pranimi, në përputhje me kërkesat e nenit 135, të ligjit “Për statusin”, të ndryshuar, gjë e cila nuk u pranua nga ky i fundit [...]”.

30.4 Lidhur me pretendimin e ankueses për mospranimin e marrëveshjes, KLGj-ja ka prapësuar se: *“Është e vërtetë që gjatë shqyrtimit të procedimit disiplinor pranë Këshillit, në një prej mbledhjeve është paraqitur kërkesa procedurale, e cila i adresohet Inspektorit të Lartë të Drejtësisë, duke kërkuar prej tij reduktimin e shkeljeve vetëm në atë pjesë të pranuar nga magjistratja dhe përfaqësuesi i saj dhe dakordësimi i një marrëveshjeje me shkrim, sipas nenit 135 të ligjit për statusin. [...] Ndonëse palët nuk kanë konkluduar në një mirëkuptim të pranimit të shkeljeve disiplinore që i atribuohen magjistrates, kjo nuk do të thotë se ka pasur “injorim” apo “mosdëgjim” të palës tjetër. Mosdakordësia për një marrëveshje, me gjithë vullnetin që mund të kenë palët, nuk mund të konsiderohet, siç bën ankuesja, apriori si injorim i saj.”.*

30.5 Nga ILD-ja, gjatë seancave publike të zhvilluara në Kolegj, është parashtruar se si nga magjistratja, ashtu dhe nga përfaqësuesi i saj ligjor, në asnjë moment të hetimit disiplinor nuk është paraqitur kërkesë me shkrim, që të dërgohet zyrtarisht në institucion. Sipas ILD-së, edhe gjatë parashtrimit që ka bërë përfaqësuesi ligjor i ankueses në KLGj, në seancën e datës 25.2.2021 dhe, në përfundim të kësaj seance, nuk ka pasur në asnjë moment kërkesë zyrtare për marrëveshje pranimi të nënshkruar dhe të paraqitur zyrtarisht nga ana e magjistrates apo mbrojtësi i saj.

30.6 Lidhur me këtë pretendim të ankueses, Kolegji çmon se duhet vlerësuar bazuar në parashikimet e dispozitave të ligjit nr. 96/2016. Në nenin 135 të këtij ligji, parashikohet se: *“1. Inspektori i Lartë i Drejtësisë dhe magjistrati në çdo kohë mund të dakordësojnë marrëveshjen e përbashkët të pranimit lidhur me shkeljen disiplinore që i atribuohet magjistratit [...]. 9. Nëse marrëveshja refuzohet, Inspektori i Lartë i Drejtësisë mund të fillojë ose vazhdojë veprimet hetimore disiplinore ndaj magjistratit, brenda një muaji nga dita e refuzimit të kësaj marrëveshjeje.”.*

30.7 Nga përmbajtja e dispozitës, si dhe përfshirja e saj në kreun për procedurat hetimore, rezulton se marrëveshja e përbashkët e pranimit është një procedurë që mundësohet kryesisht gjatë fazës së hetimit disiplinor. Edhe parashikimi në pikën 9, të nenit 135, të ligjit nr. 96/2016, e lidh refuzimin e kësaj marrëveshjeje, në kuadrin e veprimeve që kryhen gjatë hetimit disiplinor. Roli i KLGj-së në këtë fazë është ai i “certifikuesit” të kësaj marrëveshjeje, pasi ka vlerësuar përmbushjen e kritereve formale dhe ligjore. Por parashikimi në pikën 1, të nenit 135 – *në çdo kohë mund të dakordësojnë marrëveshjen* – në një interpretim të zgjeruar, mundëson që me dakordësinë e të dyja palëve, kjo marrëveshje të lidhet dhe në faza të mëvonshme, gjatë procedimit disiplinor.

30.8 Për sa i përket formalizimit të kërkesës për marrëveshje, Kolegji çmon se nga pala kërkuese e marrëveshjes, nga ankuesja dhe përfaqësuesi i saj ligjor duhet të ishte vepruar në drejtim të paraqitjes së një kërkesë zyrtare me shkrim ndaj ILD-së, në përmbajtje të së cilës, sipas elementeve të parashikuara në nenin 135, pika 4, të ligjit 96/2016, të kishte një përmbledhje të fakteve dhe shkeljeve që pranohen nga magjistratja, qëndrimin për këto shkelje, si dhe propozimin e masës disiplinore. Pavarësisht fazës procedurale në të cilën ndodhej shqyrtimi i çështjes, ankuesja dhe përfaqësuesi i saj ligjor duhej t'i drejtoheshin paralelisht me një kërkesë formale ILD-së për paraqitjen e propozimit për marrëveshje. Duke mosvepruar vetë në drejtim të formalizimit të kërkesës, ankuesja nuk mund të pretendojë mosrespektimin e hapave proceduralë dhe mungesën e etikës së raporteve midis palëve në proces, në mospranimin e kërkesës së saj për marrëveshje.

30.9 Në konkluzion të sa më sipër, Kolegji vlerëson se pretendimi i ankueses, se duke mos iu marrë në konsideratë kërkesa për marrëveshje, i është cenuar standardi i procesit të rregullt, është i pabazuar. Marrëveshja e pranimit është një mundësi që ligji i jep magjistratit për të thjeshtuar procedimin disiplinor ndaj tij, me qëllim zhvillimin e një procedure administrative sa më të shpejtë dhe efektive. Por marrëveshja e përbashkët e pranimit gjithashtu, është një akt që kërkon dhe reflekton vullnetin e të dyja palëve, të ILD-së dhe të magjistratit. Mungesa e dakordësisë për

marrëveshje nuk prek të drejtat e magistratit në drejtim të cenimit të standardeve të procesit të rregullt të magistratit, për sa kohë që procesi i rregullt garantohet në të gjitha elementet e tij, gjatë të gjithë fazave të hetimit dhe procedimit disiplinor. Gjithashtu, Kolegji sjell në vëmendje se realizimi i marrëveshjes midis palëve nuk sjell shmangien nga përgjegjësia disiplinore të magistratit, pasi kushtet e marrëveshjes përcaktohen në përputhje me parimin e proporcionalitetit, si dhe duke respektuar parashikimet e ligjit nr. 96/2016.

31. Ankuesja pretendon se masa disiplinore “shkarkim nga detyra” është vendosur pa ligj, për shkak se shkeljet disiplinore të pretenduara, në kohën e kryerjes nuk konsideroheshin si të tilla, pas vendimit të Gjykatës Kushtetuese nr. 34/2017, për shfuqizimin e nenit 102, të ligjit nr. 96/2016, “Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”.

31.1 Në vendimin nr. 92, rezulton se KLGj-ja ka konstatuar faktin në kohën kur janë dhënë vendimet objekt procedimi disiplinor, neni 102 i ligjit nr. 96/2016 është shfuqizuar nga vendimi nr. 34, datë 10.4.2017, i Gjykatës Kushtetuese, duke u shprehur se:

“30.1 [...] Është momenti për t’u vënë në dukje se të gjitha shkeljet për të cilat kërkohet procedimi disiplinor i magistrates Enkeleida Hoxha, kanë ndodhur pasi Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, ndërmjet të tjerave, ka shfuqizuar edhe nenet 101–104, të ligjit “Për statusin” dhe përpara se të hynte në fuqi ligji nr. 48/2019, “Për disa shtesa dhe ndryshime në ligjin nr. 96/2016, Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, i cili bënte plotësimin e tyre, prandaj në ndryshim nga qëndrimi i ILD-së, Këshilli do ta mbështesë vendimin e tij vetëm në parashikimet e bëra drejtpërdrejt në nenin 140, pika 2, germa “a”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe dispozitat e tjera ligjore që në kohën kur pretendohet se janë kryer shkeljet kanë pasur kurs ligjor në territorin e Republikës së Shqipërisë. [...] 41. [...] Megjithatë shkeljet për të cilat kërkohet procedimi disiplinor i magistrates Enkeleida Hoxha kanë ndodhur pasi Gjykata Kushtetuese ka shfuqizuar ndërmjet të tjerave, edhe nenet 101–104, të ligjit nr. 96/2016, “Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve” [...], për rrjedhojë këto dispozita ligjore nuk mund të zbatohen në rastin objekt shqyrtimi, prandaj çështja duhet të zgjidhet duke iu referuar direkt nenit 140, pika 2, germa “a”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë dhe dispozitave ligjore që ishin në fuqi në kohën e kryerjes së shkeljeve të pretenduara.”.

31.2 ILD-ja, në prapësimet e paraqitura në Kolegji, ka pranuar se në kohën e dhënies së vendimeve gjyqësore nga magistratja Enkeleida Hoxha, shkeljet disiplinore të parashikuara në nenet 101, 102, 103 dhe 104, të ligjit nr. 96/2016, ishin shfuqizuar nga Gjykata Kushtetuese, dhe se mbështetur në parimin kushtetues të hierarkisë së akteve, duke zbatuar me përparësi Kushtetutën, u është referuar në mënyrë të drejtpërdrejtë parashikimeve kushtetuese, konkretisht nenit 140, pika 2, shkronja “a”, të Kushtetutës, normë e cila parashikon përgjegjësinë disiplinore të magistratit në rastin e kryerjes së shkeljeve të rënda profesionale ose etike, që diskreditojnë pozitën dhe figurën e magistratit gjatë ushtrimit të detyrës, por edhe masën disiplinore. Ndërkohë, ka theksuar ILD-ja, ligji nr. 96/2016 ka detajuar veprimet/mosveprimet dhe sjelljet që klasifikohen si shkelje disiplinore, por kjo nuk nënkupton që në mungesë të këtij detajimi ligjor magistrati të mos përgjigjet disiplinarisht. Të njëjtin arsyetim, shprehet ILD-ja në prapësime, ndjek edhe parashikimi i nenit 111, shkronja “b”, të ligjit 96/2016, që parashikon shkarkimin nga detyra, ndërmjet të tjerave edhe për “sjellje të kryera me pakujdesi të rëndë, që shkel haptazi vlerat themelore të sistemit gjyqësor dhe prokurorisë”. Nga mënyra e formulimit, del e qartë që edhe vetë dispozita ligjore në këtë rast, i referohet në mënyrë të drejtpërdrejtë parashikimit të bërë nga neni 140, pika 2, shkronja “a” e Kushtetutës.

31.3 Kolegji konstaton se KLGj-ja, në konkluzionet e pikës 81 dhe në tërësi në vendimin nr. 92, është bazuar në përcaktimet dhe në frymën e nenit 140, pika 2, shkronja “a” e Kushtetutës, si dhe në nenet 111 dhe 115, të ligjit nr. 96/2016 “, për analizimin e kriterëve për caktimin e rëndësisë së shkeljes disiplinore dhe për përcaktimin e llojit të masës disiplinore ndaj magistrates, dhe çmon se është i pabazuar pretendimi i ankueses se masa disiplinore “shkarkim nga detyra” është vendosur pa ligj.

31.4 Duke iu referuar përmbajtjes së nenit 140, pika 2, të Kushtetutës, Kolegji çmon se kjo dispozitë në mënyrën si është formuluar, në rastin e *kryerjes së shkeljeve të rënda profesionale ose etike që diskreditojnë pozitën dhe figurën e gjyqtarit*, nuk i ka dhënë mundësi delegimi ligjit për të përcaktuar masën disiplinore, por është shprehur qartë se këto raste përbëjnë shkaqe kushtetuese që shërbejnë për shkarkimin nga detyra të gjyqtarit. Gjykata Kushtetuese, në vendimin nr. 75/2002, shprehet se: *“cilësimi “rëndë”, i përdorur si për rastin e diskreditimit të pozitës dhe figurës së gjyqtarit e të prokurorit, ashtu dhe të shkeljes së ligjit, i shërben njëkohësisht organit kompetent që fillon procedurat e shkarkimit për të dalluar këto veprime nga sjelljet e një kategorie më të lehtë, të cilat nuk mund të përdoren për të motivuar shkakun e shkarkimit.”*. Në këtë mënyrë, kushtetutëbërësi, në përcaktimin e shkaqeve me vërtetimin e të cilave zbatohet direkt masa disiplinore e shkarkimit nga detyra, e ka konsideruar nenin 140 si një dispozitë drejtpërdrejt të zbatueshme, në frymë dhe në harmoni me parashikimin e nenit 4, pika 3, të Kushtetutës.

32. Ankuesja parashtroi në ankim se ka pasur një motivim politik të procesit disiplinor dhe ecuria e tij në shqyrtimin pranë KLGj-së përmban dukshëm tharm politik dhe paragjykes. Sipas ankuses, vetë inspektimi i ILD-së ka pasur si shkak artikullimin në media të caktuara të shkrimeve kundër magjistrates, dhe shqyrtimi i çështjes në KLGj përkoi me arrestimin e magjistrates nga Struktura e Posaçme Kundër Korrupsionit dhe Krimin të Organizuar.

32.1 KLGj-ja ka prapësuar në Kolegj se ky pretendim i magjistrates nuk mbështetet në asnjë provë dhe nuk ka asnjë bazë ligjore. Këshilli i Lartë Gjyqësor ka vendosur shkarkimin nga detyra të magjistrates Enkeleida Hoxha, për shkelje disiplinore të kryera nga ana e saj dhe të parashikuara në nenin 140, pika 2, shkronja “a”, të Kushtetutës, pasi zhvilloi një procedurë disiplinore në përputhje me parimet e procesit të rregullt ligjor, duke zbatuar me përpikëri ligjet dhe aktet nënligjore që normojnë veprimtarinë e këtij institucioni.

32.2 Lidhur me këtë pretendim, në seancat publike në Kolegj, ILD-ja është shprehur se ka vendosur verifikimin e fakteve të bëra publike në media në lidhje me proceset gjyqësore, për sa u përket të dënuarve H. B. dhe I. P., duke kërkuar dhe administruar nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Krujë të dhëna dhe informacione shtesë sa u takon proceseve gjyqësore. Nga shqyrtimi i të dhënave, është krijuar dyshimi i arsyeshëm se magjistratja ka kryer shkelje të rënda profesionale, dhe ILD-ja ka vendosur fillimin e hetimit disiplinor me iniciativë. Në momentin e nxjerrjes së vendimit për fillimin e hetimit disiplinor me iniciativë të ILD-së, nga Ministria e Drejtësisë nuk ishte paraqitur ende ankesë. Ndërkohë, gjatë zhvillimit të hetimit disiplinor nga ILD-ja, Ministria e Drejtësisë, me shkresën nr. {***} prot., datë 23.7.2020, ka përcjellë shqetësimin e Drejtorisë së Përgjithshme të Burgjeve, dhe në vazhdim ILD-ja, me vendimin nr. {***}, datë 20.11.2020, ka vendosur bashkimin e procedimeve hetimore. ILD-ja ka theksuar se është e pajisur nga Kushtetuta dhe ligji me tagrat e nevojshme për kryerjen e një procesi të plotë, të gjithanshëm hetimi disiplinor, në funksion të respektimit të parimit të procesit të rregullt ligjor dhe se ka zhvilluar një hetim tërësisht të pavarur dhe të orientuar nga parimet, rregullat dhe detyrimet që sanksionon ligji për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve.

32.3 Lidhur me sa më sipër, Kolegji vlerëson se procesi i hetimit i zhvilluar në ILD është kryer brenda kompetencave të njohura nga Kushtetuta dhe legjislacioni në fuqi, duke respektuar dhe garantuar të drejtat procedurale të ankuses, të parashikuara në nenet 129–132, të ligjit 96/2016. Gjithashtu, Kolegji vlerëson se procedimi disiplinor i zhvilluar në KLGj dhe vendimmarrja përkatëse janë bazuar në fakte dhe prova konkrete, në vlerësimin e zbatimit të ligjit material dhe procedural në vendimet e marra prej ankuses Enkeleida Hoxha, si dhe në rëndësinë e shkeljeve të kryera prej saj.

33. Në përfundim, Kolegji vlerëson se pretendimet e paraqitura nga ankuesja për shkelje të procesit të rregullt gjatë fazave të hetimit dhe procedimit disiplinor, janë të pabazuara. Nga aktet e administruara në fashikull, provohet se magjistrates, sipas parashikimeve të legjislacionit në fuqi, i

janë komunikuar nga ILD-ja⁴, aktet e nxjerra gjatë procesit të hetimit, si dhe i është dhënë mundësia të paraqesë shpjegime me shkrim dhe të depozitojë dokumente në lidhje me rezultatet e hetimit. Gjatë procedimit disiplinor të zhvilluar nga KLGj-ja, ankuesja ka realizuar të drejtën për t'u dëgjuar dhe për t'u mbrojtur në seancat dëgjimore⁵, ka paraqitur provat, si dhe i është dhënë koha e nevojshme për të përgatitur mbrojtjen dhe argumentet përkatëse. Gjithashtu, konstatohet se vendimi i KLGj-së paraqitet i plotë dhe i arsyetuar në të gjitha elementet, sipas parashikimeve të nenit 100 të Kodit të Procedurave Administrative.

B2. Lidhur me vendimmarrjen e KLGj-së

34. Ankuesja pretendon se KLGj-ja nuk ka analizuar shkelje disiplinore të gjyqtarës apo sjellje diskredituese të figurës dhe statusit të gjyqtarit, por në rastin e të dënuarit H. B. ka bërë një analizë të mirëfilltë të një gjykate më të lartë, lidhur me mënyrën si është zbatuar ligji.

35. Në prapësimet drejtuar Kolegjit, KLGj-ja shprehet se përkundër pretendimit të ankueses se normat e cituara nga KLGj-ja nuk analizojnë shkelje disiplinore të gjyqtarës apo sjellje diskredituese të figurës dhe statusit të gjyqtarit, por mbeten një analizë e mirëfilltë e një “gjykate më të lartë”, nuk qëndron, për sa kohë që në vendimmarrjen e saj KLGj-ja u ka bërë një analizë të mirëfilltë të gjitha pretendimeve, si të ILD-së, ashtu edhe të magjistrates, dhe evidentimin rast pas rasti të çdo shkeljeje të konstatuar të magjistrates. Në vendimin e arsyetuar gjenden të trajtuara të gjitha momentet e pretenduara si nga ILD-ja, ashtu dhe nga magjistratja apo përfaqësuesi i saj, dhe çdo vlerësim i KLGj-së lidhur me to.

36. Këtë shkak ankimi përgjithësues, Kolegji e vlerësoi rast pas rasti, duke analizuar çdo çështje dhe vendim gjyqësor të magjistrates që i është nënshtruar procedimit disiplinor. Nga shqyrtimi i vendimeve objekt procedimi disiplinor të magjistrates Enkeleida Hoxha, nga përmbajtja e vendimit nr. 92 të KLGj-së, si dhe nga shpjegimet e dhëna nga palët gjatë seancave publike, Kolegji vëren se:

36.1 Me vendimin nr. {*}, datë 25.5.2017,** magjistratja, me kërkesë të të dënuarit H. B., ka vendosur:

“- Pranimin e kërkesës së kërkuarit H. B.

- Uljen e dënimit për kërkuarin H. B. në masën 24 muaj, për periudhën nga data 14.10.2008 deri në datën 25.5.2017.”

36.1.1 Lidhur me këtë vendimmarrje të magjistrates, KLGj-ja, pa mohuar të drejtën e të dënuarit për të përfutur ulje dënimi sipas nenit 63, të ligjit nr. 8328/1998, “Për të drejtat dhe trajtimin e të dënuarve me burgim dhe të paraburgosurve”, është shprehur në vendimin nr. 92 se: “*Këshilli vlerëson se i dënuari H. B. mund të bënte kërkesë për ulje dënimi vetëm për periudhën e dënimit të kryer pas datës 26.1.2016, ditë kur ai është vendosur në I EVP Fushë-Krujë duke plotësuar në mënyrë kumulative të gjitha kërkesat e parashikuara nga ligji nr. 8328, datë 16.4.1998, “Për të drejtat dhe trajtimin e të dënuarve me burgim dhe të paraburgosurve”, i ndryshuar, të cilin magjistratja Enkeleida Hoxha e ka injoruar në mënyrë të hapur. I ndodhur në këto rrethana, Këshilli e gjen të bazuar në nenin 140/2/a të Kushtetutës këtë kërkim të ILD-së, pasi shkelja e kryer nga magjistratja përbën një shkelje të rëndë profesionale që diskrediton pozitën dhe figurën e magjistratit gjatë ushtrimit të detyrës.”*

36.1.2 Pretendimi i ankueses në ankimin e paraqitur në Kolegji, si dhe gjatë seancave publike, është se përfutimi 90 ditë për çdo vit burgimi të ekzekutuar në vendin e huaj, mbetet një e drejtë e pamohueshme dhe e realizueshme në moment ekzekutimi në territorin shqiptar dhe me retrospektivë. Vendimi, sipas ankueses, është marrë në shqyrtim të akteve të sjella nga pala kërkuuese, duke marrë në konsideratë dokumentacionin e sjellë nga institucioni i ekzekutimit ku i dënuari vuante dënimin, raportin e sjellë nga Zyra Vendore e Shërbimit të Provës Krujë, dhe në mbështetje

⁴ Me shkresat nr. {***} prot., datë 16.7.2020; nr. {***} prot., datë 11.11.2020 dhe nr. {***} prot., datë 20.11.2020.

⁵ Seancat e datave 8.1.2021, 29.1.2021, 16.2.2021, 25.2.2021, 4.3.2021, 11.3.2021, 17.3.2021.

të dokumentacionit me të cilin kërkuesi argumentonte apo parashtronte rrethanat apo kriteret e veçanta për të cilat kërkonte lirim para kohe me kusht.

36.1.3 Nga aktet e depozituara, Kolegji konstaton se me vendim të Gjykatës së Apelit Tiranë nr. {***}, datë 20.7.2016, është bërë njohja e vendimit penal të huaj nr. {***}, datë 14.10.2008, të Gjykatës së Kurorës Snaresbook, Angli, për të dënuarin H. B. dhe në bashkim të dënimeve është dënuar me 25 vite burgim. I dënuari H. B. është marrë në dorëzim nga autoritetet shqiptare tek ato angleze, dhe është transferuar në IEVP Fushë-Krujë, më datë 27.1.2016.

36.1.4 Pas kërkesës së të dënuarit të datës 13.3.2017, magjistratja Enkeleida Hoxha, me vendimin nr. {***}, datë 25.5.2017, ka vendosur uljen e dënimit për ankuesin në masën 24 muaj, për periudhën nga data 14.10.2008 deri në datën 25.5.2017.

36.1.5 Magjistratja vendimin e ka bazuar në nenin 63, të ligjit nr. 8328, datë 16.4.1998, “Për të drejtat dhe trajtimin e të dënuarve me burgim dhe të paraburgosurve” (në vijim “ligji nr. 8328/1998”), në të cilin parashikohet se: *“Të dënuarit që zbatojnë rregullat dhe kanë një pjesëmarrje shembullore në veprimtaritë trajtuese, duke dhënë prova për riintegrim në shoqëri, mund të përfitojnë një ose disa ulje, deri 90 ditë në çdo vit të vuajtjes së dënimit.*

Në burgjet e sigurisë së lartë, ulja e dënimit bëhet deri 45 ditë në vit. Për dhënien e këtij shpërblimi të veçantë, vlerësohet qëndrimi i të dënuarit nga ulja e mëparshme ose gjatë 12 muajve të fundit. Ulja e dënimit bëhet me vendim të gjykatës, në bazë të kërkesës së të dënuarit apo përfaqësuesit të tij, ose të drejtorit të institucionit.”

36.1.6 Kolegji konstaton nga aktet e administruara, se koha e vuajtur e dënimit nga i dënuari H. B., pranë IEVP Fushë-Krujë, është nga data 27.1.2016 deri në momentin e shqyrtimit të kërkesës së tij, të paraqitur më datë 13.3.2017, e në vazhdim. Kjo periudhë nuk përfshin të gjithë kohën e dënimit të ankuesit, i cili një pjesë të madhe të dënimit, nga data 14.10.2008 deri në datën 26.1.2016, e ka kryer në një shtet të huaj. Për këtë pjesë dënimi, që përbën edhe kohën më të gjatë të dënimit të kryer nga i dënuari H. B., gjyqtarja nuk ka pasur një vlerësim nga institucionet e shtetit të huaj lidhur me sjelljen dhe provat për riintegrim në shoqëri të të dënuarit, por ka marrë të mirëqena në mënyrë të njëanshme dhe është mjaftuar, siç citohet në vendimin nr. {***}, *“në akte dhe certifikime të marra nga ankuesi gjatë kohës së vuajtjes së dënimit në shtetin anglez, ku dokumentohet pjesëmarrja e tij në kurse profesionale dhe arsimore.”*

36.1.7 Kolegji vlerëson se bazuar në nenin 63, të ligjit nr. 8328/1998, periudha e vetme për të cilën gjyqtarja duhej të vlerësonte dhe të vendoste për ulje dënimi, duhej të ishte periudha e vuajtjes së dënimit në IEVP Fushë-Krujë. Sipas kësaj dispozite, mund të përfitojnë ulje të dënimit të dënuarit që zbatojnë rregullat dhe kanë një pjesëmarrje shembullore në veprimtaritë trajtuese, duke dhënë prova për riintegrim në shoqëri. Magjistratja, në pranimin e kërkesës për ulje dënimi, është bazuar vetëm në vlerësimin e sjelljes së bërë nga Komisioni i Vlerësimit pranë IEVP Fushë-Krujë, që është shprehur për pranimin e kërkesës së të dënuarit H. B., me objekt ulje dënimi. Për sa kohë që nuk ka pasur asnjë provë/dokument zyrtar për zbatimin e rregullave, sjelljen dhe qëndrimin e të dënuarit për periudhën e dënimit të kryer në shtetin e huaj, magjistratja mund të dispononte dhe të njihte të drejtën e përfitimit për ulje dënimi, vetëm për periudhën e kryerjes së dënimit në institucionet shqiptare të vuajtjes së dënimit, por gjithmonë në respektim, në mënyrë kumulative, të të gjitha kriterëve të parashikuara nga neni 63, i ligjit nr. 8328/1998.

36.1.8 Duke pasur në konsideratë parashikimin e nenit 63, të ligjit nr. 8328/1998, se dhënia e uljes së dënimit nga gjykata bëhet duke vlerësuar qëndrimin e të dënuarit nga ulja e mëparshme ose gjatë 12 muajve të fundit, i dënuari H. B. mund të përfitonte deri në 90 ditë ulje dënimi për periudhën kur ka vuajtur dënimin në IEVP Fushë-Krujë, dhe jo 24 muaj siç ka vendosur magjistratja.

36.1.9 Në përfundim, Kolegji konkludon se në dhënien e vendimit nr. {***}, datë 25.5.2017, magjistratja ka shkelur legjislacionin në fuqi, shoqëruar me pasojën e përfitimit të padrejtë të uljes së

dënimit nga ana e të dënuarit, dhe vlerëson si të bazuar qëndrimin e Këshillit se magjistratja, bazuar në parashikimin e nenit 140, pika 2, shkronja “a”, të Kushtetutës, si dhe në interpretimin që i ka bërë këtij neni, Gjykata Kushtetuese, me vendimin nr. 75/ 2002, nisur nga *rëndësia e ligjit të shkelur, pasojat e ardhura, apo që mund të vinin nga shkelja, me frekuencën e shkeljes, kohëvazhdimin e pasojave dhe të vështirësive për riparimin e tyre, si dhe me qëndrimin subjektiv që mban autori i shkeljes kundrejt saj dhe pasojës së ardhur [...]*, ka kryer shkelje të rëndë profesionale dhe ka diskredituar pozitën dhe figurën e gjyqtarit gjatë ushtrimit të detyrës.

36.2 Me vendimin nr. {*} akti, datë 14.2.2018**, magjistratja Enkeleida Hoxha, pas kërkesës së të dënuarit H. B. të datës 10.1.2018, me objekt “Njohje e kohës së paraburgimit”, ka vendosur:

“- *Pranimin e kërkesës së kërkuarit H. B.*

- *Njohjen e ditëve të paraburgimit për kërkuarin H. B. nga data e arrestimit të tij nga ana e autoriteteve angleze, më datë 15.11.2007, deri kur vendimi i Gjykatës së Apelit Tiranë ka marrë formë të prerë në datën 20.7.2016 [...]*”.

36.2.1 KLGj-ja, lidhur me këtë vendim të magjistrates, në vendimin nr. 92, datë 17.3.2021, ka konkluduar se: “56. Këshilli vlerëson se shkelja që ka bërë magjistratja në këtë rast është një shkelje shumë e rëndë gjatë kryerjes së detyrës, pasi sipas Konventës së Këshillit të Evropës “Për transferimin e personave të dënuar”, përllogaritja e paraburgimit bëhet sipas ligjit të vendit pritës, pra sipas ligjit shqiptar, duke e përllogaritur me një ditë e gjysmë kohën nga arrestimi/ndalimi i të pandehurit dhe derisa vendimi i Gjykatës së Kurorës së Mbretërisë së Bashkuar ka marrë formë të prerë, gjë të cilën e ka bërë organi i prokurorisë shqiptare në momentin që i dënuari ka ardhur në territorin e Republikës së Shqipërisë.

36.2.2 Këtë shkelje të gjyqtarës e ka pranuar edhe përfaqësuesi i saj në seancat dëgjimore të zhvilluara në KLGj, si dhe në ankimin drejtuar Kolegjit.

36.2.3 Në ankimin drejtuar Kolegjit, si dhe në parashtrimet gjatë seancave në Kolegj, nga ankuesja dhe përfaqësuesi i saj ligjor, pavarësisht se pranohet gabimi për njohjen si paraburgim për vitet e kryera të dënimit në Mbretërinë e Bashkuar, pretendohet se rasti i të dënuarit H. B. shoqërohet me një kompleksitet që prodhon një raport bashkëpunimi me Mbretërinë e Bashkuar, dhe që ka mundësuar gabime gjyqësore, që i dedikohet thelbësisht rregullimit të ndryshëm të liritimit para kohe me kusht dhe pamundësimin të njohjes së vendimeve penale për shkak se marrëveshja e vitit 2013, e ratifikuar me ligjin nr. 98/2013, ka “ngrirë” së vepruari dhe ka prodhuar nënshkrimin e një akti të ri.

36.2.4 Lidhur me këtë pretendim, KLGj-ja prapëson se nuk qëndron dhe se shkelja që ka bërë magjistratja në këtë rast është vlerësuar nga KLGj-ja si një shkelje shumë e rëndë, pasi sipas Konventës së Këshillit të Evropës “Për transferimin e personave të dënuar”, përllogaritja e paraburgimit bëhet sipas ligjit të vendit pritës, duke e përllogaritur me një ditë e gjysmë kohën nga arrestimi/ndalimi i të pandehurit dhe derisa vendimi i gjykatës merr formë të prerë, në këtë rast deri kur vendimi i Gjykatës së Kurorës ka marrë formë të prerë. Kur njihet një vendim i një gjykate të huaj në vendin tonë, gjykata shqiptare nuk ka të drejtë të disponojë mbi atë që ka vendosur gjykata e huaj, por vetëm kontrollon kriteret ligjore të njohjes, dhe përshtat masën e dënimit që ka dhënë gjykata e huaj me dënimin korrespondues që parashikon ligji shqiptar, dhe jo siç ka vepruar magjistratja në këtë rast, duke njohur periudhën e paraburgimit, në shkelje të Konventës së Këshillit të Evropës, të vendimit nr. {***}, datë 20.7.2016, të Gjykatës së Apelit Tiranë, dhe legjislacionit në fuqi.

36.2.5 Nga aktet e administruara, rezulton se, bazuar në nenin 57 të Kodit Penal, prokurori në urdhrin e ekzekutimit ka kryer përllogaritjen e kohës së paraburgimit, si dhe të dënimit të kryer në shtetin e huaj, duke përcaktuar se të dënuarit i mbeteshin për të kryer edhe 16 vjet, 4 muaj dhe 3 ditë burgim. Urdhri i ekzekutimit ka qenë pjesë e dosjes së administruar nga magjistratja gjatë shqyrtimit të kërkesës së të dënuarit H. B.

36.2.6 Në arsyetimin e vendimit, magjistratja, pa bërë një analizë të kuadrit ligjor të legjislacionit të zbatueshëm për çështjen në shqyrtim, dhe pavarësisht përlogaritjes së paraburgimit të kryer nga prokurori, i ka rinjohur të dënuarit H. B. kohën e burgimit në shtetin e huaj si kohë paraburgimi deri në dhënien e vendimit të njohjes së vendimit të huaj nga Gjykata e Apelit Tiranë.

36.2.7 Kolegji çmon se në shqyrtimin gjyqësor të kërkesës për njohjen e kohës së paraburgimit, dispozitat e zbatueshme që duhet të merreshin në konsideratë nga magjistratja, janë si vijojnë.

- Neni 9, i ligjit nr. 8499, datë 10.6.1999, “Për ratifikimin e Konventës së Këshillit të Evropës ‘Për transferimin e personave të dënuar’”, në pikën 3 të të cilit parashikohet se: “3. Ekzekutimi i dënimit rregullohet nga ligji i shtetit zbatues dhe vetëm ai shtet është kompetent për të marrë të gjitha vendimet përkatëse [...]”.

- Neni 61, i ligjit 10193, “Për marrëdhëniet juridiksionale me autoritetet e huaja në çështjet penale”, që parashikon se: “[...] 2. Gjatë ekzekutimit, dënimi i dhënë me vendimin gjyqësor të huaj mund të ulet, falet ose amnistohet, sipas rregullave të legjislacionit shqiptar”.

- Nenet 438, 518 të Kodit të Procedurës Penale, sipas të cilëve:

Neni 438 - “[...] 4. Vendimi i Kolegjit Penal dhe kolegjeve të bashkuara është i detyrueshëm për gjykatat në gjykimin e çështjeve të ngjashme”.

Neni 518 - “1. Pasi janë njohur vendimet penale të gjykatave të huaja ekzekutohen sipas ligjit shqiptar [...]”.

- Vendimi unifikues 154/2000, i Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë, në të cilin përcaktohet se:

“Për efekt të njësimi të praktikës gjyqësore, Kolegjet e Bashkuara pranojnë se për të gjykuarin [...] dhe në çdo rast, vendimi i gjykatës shqiptare nuk është një vendim i ri. Për këtë shkak, gjykata shqiptare nuk shqyrton çështjen në themel dhe as nuk verifikon provat e marra nga gjykata e huaj. Ajo verifikon nëse ekzistojnë kushtet për njohjen e vendimit të huaj dhe duhet t’i përgjigjet atij vendimi me një vendim që konverton dënimin e huaj me një dënim të parashikuar nga legjislacioni shqiptar, duke përcaktuar edhe dispozitat përkatëse të cilat aplikohen. E rëndësishme sipas Kolegjeve të Bashkuara, është të evidentohet fakti se është vendimi i huaj ai që vihet në ekzekutim nëpërmjet një vendimi njohës të gjykatës shqiptare.”

36.2.8 Siç rezulton nga dispozitat e mësipërme, si dhe nga jurisprudenca e Gjykatës së Lartë, në rastin e të dënuarit H. B., Kolegji vëren se ligji i zbatueshëm për uljen e dënimit ka qenë ligji shqiptar, si ligji i shtetit që po ekzekutonte dënimin. Sipas akteve të administruara në fashikull, dënimi i H. B. nuk ka filluar me vendimin nr. {***}, datë 20.7.2016, të Gjykatës së Apelit Tiranë, por me vendimin e formës së prerë të Gjykatës së Mbretërisë së Bashkuar të datës 14.10.2008. Kolegji çmon se llogaritja e kohës së vuajtur të dënimit⁶, para datës së transferimit në Shqipëri si kohë paraburgimi, është bërë në kundërshtim me nenin 518 të Kodit të Procedurës Penale dhe me vendimin unifikues 154/2000 të Gjykatës së Lartë, dhe se është i drejtë vlerësimi i KLGj-së, e cila lidhur me këtë vendimmarrje të magjstrates, është shprehur se: “57.1 *Duhet të sqarohet se kur njihet një vendim i një gjykate të huaj në vendin tonë, gjykata shqiptare nuk ka të drejtë që të disponojë mbi atë që ka vendosur gjykata e huaj, por vetëm pasi kontrollon kriteret ligjore të njohjes, e përshtat masën e dënimit që ka dhënë gjykata e huaj me dënimin korrespondues që parashikon ligji shqiptar, dhe jo siç ka vepruar magjistratja Enkeleida Hoxha në këtë rast, kur konsideron se vendimi penal për të dënuarin H. B. ka marrë formë të prerë kur ka vendosur Gjykata e Apelit Tiranë me vendimin nr. {***}, datë 20.7.2016, veprim i cili është krejtësisht abuziv, pasi ky vendim ka marrë formë të prerë më datë 14.10.2008, kur ai vuante dënimin me burgim në Mbretërinë e Bashkuar.”*

36.3 Me vendimin nr. {*} akti, datë 21.11.2018**, magjistratja Enkeleida Hoxha, pas kërkesës së të dënuarit H. B., të datës 4.7.2018, me objekt “Njohje amnistie”, ka vendosur:

“- *Pranimin e kërkesës së kërkuarit H. B.*

⁶ Nga data 15.11.2007 deri në datën 20.7.2016.

- Njohjen e amnistisë për kërkuesin H. B. duke i ulur një vit nga dënimi sipas ligjit nr. 141/2016, “Për amnistinë”.”.

36.3.1 Lidhur me këtë vendim të magjistrates, KLGj-ja ka vlerësuar se: “64. Vendimi nr. {***} akti, datë 21.11.2018, i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë është dhënë në shkelje të parashikimeve të nenit 5, të ligjit nr. 141/2016, “Për amnistinë”, i cili parashikon shprehimisht se: ‘Të gjithë personat e dënuar, të cilët nuk përfitojnë nga parashikimi i nenit 3 të këtij ligji, pavarësisht nga kriteret ndaluese të nenit 4, lirohen nëse u kanë mbetur pa vuajtur nga dënimi i dhënë: [...] b) deri në 1 vit për personat e dënuar burra’.

65. Nga dokumentacioni i verifikuar, del qartë se në kohën e amnistisë i dënuari H. B. ka pasur më shumë se një vit nga dënimi i pavuajtur, prandaj nuk gjen zbatim parashikimi i nenit 5, të ligjit nr. 141/2016, “Për amnistinë”. Por duhet thënë që ligji që cituam, megjithëse ka kriteret ndaluese për veprat penale, për të cilat është dënuar ankuesi H. B., në nenin 5 të tij ai i jep kësaj kategorie të dënuarish të drejtën se, kur ata kanë deri në një vit burgim, duhet të lirohen nga burgu. Pra, vetë ligji i amnistisë nuk është kategorikisht ndalues për personat e dënuar për vepra penale të tilla, por përfitimisht e tyre nga amnistia e lidh me kohën e pavuajtur të dënimit, gjë e cila e ul edhe rëndësinë e shkeljes disiplinore të bërë nga magjistratja, për sa i përket kësaj çështjeje.”.

36.3.2 Për sa i përket pretendimit të ankuses në ankimin drejtuar Kolegjit, se neni 4 i ligjit për amnistinë i vitit 2016, është shkruar jo qartë, KLGj-ja prapëson se nuk qëndron për sa kohë që kjo dispozitë ka një përmbajtje të drejtpërdrejtë dhe lehtësisht të kuptueshme, dhe përvoja e gjatë profesionale në detyrë e magjistrates e lejon të interpretojë dhe zbatojë drejt këto dispozita ligjore.

36.3.3 Shkelja e magjistrates në zbatimin e ligjit nr. 141/2016, “Për amnistinë”, është pranuar nga përfaqësuesi i saj në seancat dëgjimore të zhvilluara në KLGj, si dhe në ankimin drejtuar Kolegjit.

36.3.4 Kolegji, nga aktet e depozituara, konstaton se sipas vendimit të Gjykatës së Apelit Tiranë nr. {***}, datë 20.7.2016, me të cilin është bërë njohja e vendimit penal të huaj nr. {***}, datë 14.10.2008, të Gjykatës së Kurorës Snaresbook Angli, rezulton se i dënuari H. B. është dënuar për veprën penale të vrasjes, të parashikuar nga neni 76 i Kodit Penal të Republikës së Shqipërisë, për veprën penale të vrasjes së mbetur në tentativë, parashikuar në nenet 76 e 23 të Kodit Penal dhe për veprën penale të plagosjes së rëndë me dashje, të parashikuar nga neni 88/1 i Kodit Penal.

36.3.5 Ligji nr. 141/2016, “Për amnistinë”, sipas të cilit ka disponuar në vendim magjistratja, parashikonte:

“Neni 4

Kriteri ndalues për përfitimisht e amnistisë

1. Pavarësisht nga parashikimet e nenit 3, nuk përfitojnë nga kjo amnisti personat e dënuar për:

- a) krime kundër njerëzimit, të parashikuara në nenet 73, 74, 74/a e 75, të Kodit Penal;
- b) krime kundër jetës, të kryera me dashje, të parashikuara në nenet 76, 77, 78, 78/a, 79, 79/a, 79/b, 79/c, 81, 82, 83/a, 83/b e 84/a, të Kodit Penal, si dhe në nenin 77 të Kodit Penal Ushtarak;
- c) vepra penale të kryera me dashje kundër shëndetit, të parashikuara në nenet 86, 87, 88, 89/a e 99, të Kodit Penal [...].”.

36.3.6 Nga dispozita e mësipërme, si dhe referuar vendimit të Gjykatës së Apelit Tiranë nr. {***}, datë 20.7.2016, rezulton se ankuesi H. B. nuk mund të ishte përfitues nga amnistia, pasi ai ishte i dënuar për veprat penale të “vrasjes me dashje”, “vrasjes me dashje të mbetur në tentativë” dhe “plagosjes së rëndë me dashje”, të parashikuara në nenet 76, 76–23, si dhe 88 të Kodit Penal, dhe që përbëjnë kriter ndalues për përfitimisht nga amnistia.

36.3.7 Ligji për amnistinë 141/2016, në nenin 5 ka parashikuar lehtësi edhe për personat e dënuar të cilët hyjnë në kategoritë e përcaktuara në nenin 4, por këtë përfitim e ka lidhur me kohën e mbetur të dënimit, duke përcaktuar se: “1. Të gjithë personat e dënuar, të cilët nuk përfitojnë nga parashikimi i nenit 3 të këtij ligji, pavarësisht nga kriteret ndaluese të nenit 4, lirohen nëse u kanë mbetur pa vuajtur nga dënimi i dhënë:

- a) deri në 2 vjet për të dënuarat gra apo personat që në kohën e kryerjes së veprës penale kanë qenë të mitur;

b) deri në 1 vit për personat e dënuar burra.”

36.3.8 Në analizë të dispozitave të mësipërme, të rrethanave konkrete të vendimit të formës së prerë për njohjen e dënimit të H. B., si dhe të periudhës që atij i mbetej për të vuajtur dënimin, sipas raportit për dinamikën e vuajtjes së dënimit të IEVP Fushë-Krujë, Kolegji vlerëson se magjistratja ka vendosur në kundërshtim me parashikimet e nenit 5, të ligjit nr. 141/2016, “Për amnistinë”.

36.3.9 Nga vendimi nr. {***} akti, datë 21.11.2018, i Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë, sipas dinamikës së vuajtjes së dënimit të datës 23.7.2018, rezulton se në kohën e paraqitjes së kërkesës për njohje amnistie, ankuesit i kishin mbetur 7 vjet, 7 muaj dhe 6 ditë burgim, pra më shumë se 1 vit që parashikon neni 5, i ligjit nr. 141/2016, “Për amnistinë”, për të përfituar personat që i nënshtrohen kriterit ndalues sipas nenit 4 të ligjit.

36.3.10 Kolegji tërheq vëmendjen në faktin se magjistratja ka kryer shkelje të dy dispozitave të ligjit nr. 141/2016, të nenit 4, lidhur me kriteret ndaluese për të përfituar nga amnistia, dhe të nenit 5, për përfitimin në varësi të kohës së mbetur të dënimit. Pavarësisht se me parashikimet në nenin 5, zbutet efekti ndalues i nenit 4, të ligjit nr. 141/2016, magjistratja ka vazhduar edhe me moszbatimin korrekt të nenit 5, duke i dhënë një përfitim të padrejtë të dënuarit, i cili nuk përfshihej në kategoritë përfituese sipas këtij neni. Ky qëndrim i mbajtur nga magjistratja, përbën një shkelje të rëndë të ligjit nga ana e saj, dhe vlerësimi i KLGj-së për një ulje të rëndësishme të shkeljes disiplinore, në këtë rast nuk qëndron.

36.4 Me vendimin nr. {*}, datë 18.1.2019**, magjistratja Enkeleida Hoxha, pas kërkesës së të dënuarit H. B. të datës 8.1.2019, me objekt “Ulje e dënimit për 90 ditë”, ka vendosur:

“ Pranimin e kërkesës së kërkuarit H. B.;

- Uljen e dënimit për kërkuarin H. B. në masën 90 (nëntëdhjetë) ditë, për periudhën kohore, vitin 2007.”

36.4.1 Për këtë vendim të magjistrates, KLGj-ja, në vendimin nr. 92, datë 17.3.2021, ka mbajtur qëndrimin se: “60. Ky disponim i magjistrates jo vetëm është në kundërshtim me parashikimet e ligjit që cituam më sipër, por edhe me parashikimet e nenit 57 të Kodit Penal, neneve 438, 518, pika 1, dhe nenit 3, të Kodit të Procedurës Penale; nenit 9, pika 3, e ligjit nr. 8499, datë 10.6.1999, “Për ratifikimin e Konventës së Këshillit të Evropës “Për transferimin e personave të dënuar”, nenit 52, paragrafi 2, i ligjit nr. 8331, datë 21.4.1998, “Për ekzekutimin e vendimeve penale” dhe vendimit unifikuës 154/2000, të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë [...]. 61. Ulja e dënimit është bërë për një periudhë kur ai nuk ka qenë i paraburgosur, ose nuk ka pasur cilësinë e të dënuarit, por atë të të pandeburit, çka do ta bënte këtë veprim të magjistrates një veprim në kundërshtim të hapur me kërkesat e ligjit nr. 8328, “Për të drejtat dhe trajtimin e të dënuarve”, duke sjellë për rrjedhojë përfitime të padrejta për të dënuarin H. B.”.

36.4.2 Nga aktet e depozituara, Kolegji konstaton se, sipas vendimit të mësipërm të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë, kërkuari H. B. ka kërkuar ulje dënimi për periudhën kohore nga data e arrestimit nga autoritetet daneze, 4.9.2007 deri në datën 14.11.2007, datë kur është transferuar në shtetin anglez, që i është njohur si kohë paraburgimi⁷ para dënimit të tij, me vendim të formës së prerë të Gjykatës së Mbretërisë së Bashkuar, të datës 14.10.2008.

36.4.3 Magjistratja ka vendosur pranimin e kërkesës me argumentimin se i dënuari H. B. plotëson kriteret e përcaktuara në nenin 63 e vijues, të ligjit nr. 8328/1998, në të cilin është parashikuar se:

“Të dënuarit që zbatojnë rregullat dhe kanë një pjesëmarrje shembullore në veprimtaritë trajtuese, duke dhënë prova për riintegrim në shoqëri, mund të përfitojnë një ose disa ulje, deri 90 ditë në çdo vit të vuajtjes së dënimit. Në burgjet e sigurisë së lartë, ulja e dënimit bëhet deri 45 ditë në vit. Për dhënien e këtij shpërblimi të veçantë, vlerësohet qëndrimi i të dënuarit nga ulja e mëparshme ose gjatë 12 muajve të fundit [...]”.

Në arsyetimin e vendimit, magjistratja shpreh se në bazë të vlerësimit të sjelljes, dërguar nga IEVP Fushë-Krujë, rezulton se kërkuari H. B. ka respektuar me korrektësi rregulloren dhe nuk ka asnjë masë disiplinore.

⁷ Me vendimin nr. {***} akti, datë 3.5.2018, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë.

36.4.4 Kolegji vlerëson se magjistratja në dhënien e vendimit nr. {***}, datë 18.1.2019, ka zbatuar gabim dispozitën ligjore së cilës i është referuar. Neni 63, i ligjit nr. 8328/1998, flet për të dënuarit që mund të përfitojnë ulje dënimi, ndërkohë që ankuesi H. B., për periudhën nga data 4.9.2007 deri në datën 14.11.2007, për të cilën ka kërkuar ulje dënimi, nuk ka qenë i dënuar dhe statusin e të dënuarit e ka marrë me vendimin e formës së prerë të Gjykatës së Mbretërisë së Bashkuar të datës 14.10.2008. Gjithashtu, për periudhën për të cilën ka disponuar dhe ka konsideruar gjyqtarja si periudhë dënimi, rezulton se nuk ka asnjë dokument që, sipas kërkesave të nenit 63, të ligjit nr. 8328/1998, të vërtetojë se i dënuari ka zbatuar rregullat, ka pasur pjesëmarrje në veprimtaritë trajnuese apo të ketë dhënë prova për riintegrim në shoqëri, mbi bazën e të cilave mund të përfitonte ulje dënimi.

36.4.5 Kolegji konstaton se në këtë vendim, magjistratja nuk ka respektuar parashikimet e nenit 57 të Kodit Penal; neneve 438 dhe 518, pikat 1 dhe 3, të Kodit të Procedurës Penale; nenit 9, pika 3, të ligjit nr. 8499, datë 10.6.1999, “Për ratifikimin e Konventës së Këshillit të Evropës ‘Për transferimin e personave të dënuar’”; nenit 52, paragrafi 2, i ligjit nr. 8331, datë 21.4.1998, “Për ekzekutimin e vendimeve penale”, si dhe vendimit unifikues nr. 154/2000, të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë, të cilat janë të detyrueshme për zbatim në rastet e ekzekutimit të një vendimi penal të huaj që është njohur nga gjykatat shqiptare.

36.5 Me vendimin nr. {*}, datë 22.2.2019**, magjistratja Enkeleida Hoxha, pas kërkesës së të dënuarit H. B., me objekt “Lirim me kusht”, ka vendosur:

– *Pranimin e kërkesës së kërkuarit (të dënuarit) H. B.*

– *Lirimin me kusht të kërkuarit (të dënuarit) H. B., për dënimin e mbetur të pavuajtur prej pesë vjet, dy muaj e njëmbëdhjetë ditë, për një kohë prove prej pesë vjetësh [...].”*

36.5.1 Në vendimin nr. 92, lidhur me këtë vendim të ankueses, KLGj-ja shprehet se: “73. Në vendimin nr. {***} akti, datë 22.2.2019, me objekt lirim para kohe me kusht, magjistratja nuk ka mbajtur parasysh asnjë kërkesë të parashikuar nga neni 64 i Kodit Penal, i cili në mënyrë urdhëruese ndalon përfshirjen e kohës së përfituar me amnisti në përlllogaritjen e dënimit për të përfituar nga instituti i lirimit me kusht. Gjithashtu, ajo ka injoruar edhe vendimin unifikues nr. 2/2015 të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë në lidhje me arsyen e veçantë, që në këtë rast nuk ekziston. Rehabilitimi i të dënuarit nuk lidhet vetëm me mungesën e masave disiplinore për një periudhë kaq të shkurtër kohe, por sjellja e tij duhet të jetë shembullore që nga dita kur vendimi penal ka marrë formë të prerë dhe deri në kohën kur gjykata disponon me vendim për kërkesën me objekt lirim para kohe me kusht [...].”

36.5.2 Ky qëndrim i KLGj-së vjen pas konstatimit se magjistratja, në vendimin nr. {***}, datë 22.2.2019, në pranimin e kërkesës për lirimin me kusht të të dënuarit H. B., është bazuar në raportin e vlerësimit të IEVP Fushë-Krujë, për periudhën nga data 26.1.2016, kur është vendosur në këtë institucion pas transferimit nga Mbretëria e Bashkuar, deri në datën 16.1.2019, pra për një periudhë shumë të shkurtër në raport me kohën e vuajtur në dënim nga ankuesi.

36.5.3 Sipas vlerësimit të KLGj-së, në këtë vendim, magjistratja nuk ka marrë në konsideratë vendimin unifikues të Gjykatës së Lartë nr. 2/2015, lidhur me çështjet e nevojshme që gjykatat duhet të vlerësojnë në shqyrtimet e kërkesave me objekt lirimin me kusht.

36.5.4 Kolegji konstaton se magjistratja e ka bazuar vendimin për lirimin e të dënuarit H. B. në nenin 64 të Kodit Penal, i cili parashikon: “I dënuari me burgim mund të lirohet me kusht, nga vuajtja e dënimit vetëm për arsye të veçanta, nëse me sjelljen dhe punën e tij tregon se me dënimin e vuajtur i është arritur qëllimit për edukimin e tij, si dhe të ketë vuajtur:

- *jo më pak se gjysmën e dënimit të dhënë për kundërvajtje penale;*
- *jo më pak se dy të tretat e dënimit të dhënë për krime me masa dënimi gjer në pesë vjet burgim;*
- *jo më pak se tre të katërtat e dënimit të dhënë për krime me masa dënimi mbi 5 vjet deri në maksimumin e parashikuar nga ligji, me përjashtim të parashikimeve në paragrafin 3 të këtij neni.*

Në masën e dënimit të vuajtur nuk llogaritet koha e përfutur me amnisti ose falje.”

36.5.5 Nga vendimi i mëparshëm i magjistrates nr. {***} akti, datë 21.11.2018, rezulton se ankuesi H. B., sipas dinamikës së vuajtjes së dënimit datë 23.7.2018 të paraqitur nga IEVP Fushë-Krujë, ka vuajtur gjithsej nga dënimi i dhënë 17 vjet, 4 muaj e 24 ditë burgim.

Në arsyetimin e vendimit nr. {***}, datë 22.2.2019, magjistratja ka argumentuar se, sipas dinamikës së vuajtjes së dënimit datë 24.1.2019, ankuesi H. B. ka vuajtur gjithsej 19 vjet, 5 muaj e 19 ditë burgim. Nga kjo llogaritje, rezulton se magjistratja ka llogaritur në kohën e vuajtjes së dënimit edhe një vit dënimi që i dënuari ka përfutur me amnisti, me vendimin nr. {***}, datë 21.11.2018, në kundërshtim me parashikimin e paragrafit të dytë, të nenit 64 të Kodit Penal, sipas të cilit në masën e dënimit të vuajtur nuk llogaritet koha e përfutur me amnisti ose falje. Këtë periudhë të vuajtur dënimi, magjistratja e ka konsideruar në plotësim të kriterit *“jo më pak se tre të katërtat e dënimit të dhënë”*, parashikuar në paragrafin e parë të nenit 64 të Kodit Penal.

36.5.6 Kolegji konstaton se në argumentimin e vendimit, magjistratja i ka dhënë rëndësi dhe ka konsideruar si *“arsye të veçanta”* gjendjen ekonomike dhe shëndetësore të prindërve të të dënuarit, në kundërshtim me përcaktimin e vendimit unifikues nr. 2/2015, të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë, sipas të cilit: *“Në shumë çështje gjyqësore me objekt lirim me kusht, janë pretenduar si “arsye të veçanta” rrethana të tilla si për shembull: gjendja familjare e rënduar e të dënuarit, sëmundja e rëndë e prindërve apo e të afërmeve të tjerë, apo qenia me fëmijë të mitur dhe me bashkëshortë në ngarkesë të të dënuarit. Në vlerësimin e Kolegjeve të Bashkuara, kjo qasje është e papranueshme dhe e gabuar. Kjo pasi në interpretimin që i kanë bërë shprehjes “arsye të veçanta”, gjykatat më të ulëta efektivisht kanë shtuar me pa të drejtë një kriter të jashtëm të paparashikuar nga ligji si kusht ndalues për efekt të pranimit të kërkesës për lirim me kusht. Megjithatë, siç edhe do të sqarohet më poshtë, Kolegjet vlerësojnë se rrethanat që kanë të bëjnë me familjarët e të dënuarit, mund të merren parasysh nga ana e gjykatave, jo si kusht thelbësor, por si rrethanë që shkon në favor të kërkesës për lirim me kusht, në drejtim të analizës së gjykatës për riintegrimin e plotë të të dënuarit pas lirit.”*

36.5.7 Gjithashtu, Kolegji vëren se magjistratja, në vlerësimin dhe pranimin e kërkesës për lirim me kusht, nuk ka mbajtur në konsideratë natyrën e veprës penale të kryer, si dhe qëndrimin e personit të dënuar ndaj veprës penale dhe ndaj viktimës apo familjes së viktimës. Këto elemente janë konsideruar në vendimin unifikues nr. 2/2015, të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë si thelbësore në vlerësimin që gjykatat duhet të bëjnë në shqyrtimet e kërkesave me objekt lirim me kusht.

36.5.8 Për sa më sipër, Kolegji duke konstatuar shkeljen nga magjistratja të legjislacionit në fuqi, konkretisht nenit 64 të Kodit Penal dhe vendimit unifikues nr. 2/2015, të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë, në dhënien e vendimit nr. {***}, datë 22.2.2019, vlerëson të drejtë qëndrimin e Këshillit të Lartë Gjyqësor, i cili ka konkluduar se në dhënien e vendimit nr. {***} akti, datë 22.2.2019, me objekt lirim para kohe me kusht të të dënuarit H. B. nga ana e magjistrates Enkeleida Hoxha, konstatohen shkelje shumë të rënda të ligjit material penal.

37. Në vlerësim të pretendimit të ankuses se KLGj-ja ka bërë një analizë të mirëfilltë të një gjykate më të lartë, Kolegji çmon se gjatë procedimit disiplinor ndaj magjistrates dhe në vendimin nr. 92, datë 17.3.2021, KLGj-ja ka trajtuar vetëm mënyrën e zbatimit të ligjit nga ana e gjyqtarës, e konkretisht: zbatimin e nenit 63, të ligjit nr. 8328/1998, “Për të drejtat dhe trajtimin e të dënuarve me burgim”, neneve 57, 64 të Kodit Penal, neneve 438, 518, pika 1, dhe nenit 3, të Kodit të Procedurës Penale, nenit 9, pika 3, të ligjit nr. 8499, datë 10.6.1999, “Për ratifikimin e Konventës së Këshillit të Evropës ‘Për transferimin e personave të dënuar’”, nenit 52, paragrafi 2, të ligjit nr. 83331, datë 21.4.1998, “Për ekzekutimin e vendimeve penale”, si dhe të vendimeve unifikuese nr. 154/2000 dhe nr. 2/2015, të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë.

37.1 Kolegji, në analizë të këtij pretendimi të ankuses, referuar përmbajtjes së vendimit nr. 92, datë 17.3.2021, të KLGj-së dhe të vendimeve objekt shqyrtimi, në lidhje me të dënuarin H. B.,

vlerëson se KLGj-ja, në përmbushje të funksioneve sipas legjislacionit në fuqi, është fokusuar vetëm në evidentimin dhe vlerësimin e shkeljeve profesionale të kryera nga magjistratja Enkeleida Hoxha në disa vendime të saj si gjyqtare e Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Krujë.

37.2 Këtë diskrecion të organit procedues disiplinor e ka njohur dhe Gjykata Kushtetuese, e cila në vendimin nr. 29/2001, është shprehur: *“Vendimet gjyqësore të formës së prerë, për çështjen konkrete që zgjidhin, kanë fuqinë e ligjit. Kjo do të thotë se për sa kohë ato nuk janë prishur ose ndryshuar nga një gjykatë më e lartë, asnjë organ tjetër shtetëror nuk mund të mos përfillë përmbajtjen e tyre dhe të ngarkojë me përgjegjësi gjyqtarin e çështjes. Megjithatë, problemi ndryshon në rastet kur këto vendime janë shoqëruar me shkelje që diskreditojnë rëndë pozitën ose figurën e gjyqtarit dhe që cenojnë në përgjithësi prestigjin dhe autoritetin e pushtetit gjyqësor. Në raste të tilla, Këshilli i Lartë i Drejtësisë ka kompetenca të plota të marrë çdo lloj mase disiplinore ndaj gjyqtarëve, pa e kondicionuar atë, me faktin nëse kjo kategori vendimesh kanë marrë formë të prerë dhe kanë fituar kështu autoritetin e gjësë së gjykuar.”.*

37.3 Kolegji vlerëson se KLGj-ja, në dhënien e vendimit nr. 92. datë 17.3.2021, nuk ka zëvendësuar vlerësimin dhe bindjen e gjyqtarit për zgjidhjen e çështjes. Vendimet të cilat kanë qenë objekt shqyrtimi në KLGj, rezultojnë se janë marrë haptazi në kundërshtim të ligjit, si dhe në të paktën dy raste në kundërshtim me vendimet unifikuese të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë. Shkeljet e ankueses janë të dukshme, dhe për koncepte dhe institute të së drejtës që nuk mund të keqinterpretoheshin nga një gjyqtare me eksperiencën e saj. Gjykata Kushtetuese, në vendimin nr. 17/2004, thekson se gjyqtari nuk mund të shkarkohet nga detyra për mënyrën e interpretimit dhe të zbatimit të ligjit, por këtë pavarësi të bindjes së brendshme të gjyqtarit e kushtëzon për sa kohë që nga rrethanat objektive dhe subjektive, nuk rezulton se veprimet e tij mund të kenë qenë të qëllimshme dhe në kundërshtim të hapur dhe flagrant me ligjin apo me praktikatat unifikuese të gjykatave më të larta.

38. Ankuesja pretendon se KLGj-ja ka mbajtur qëndrime të ndryshme për dy rastet e gjykuara nga magjistratja. Këshilli, në rastin e të dënuarit H. B., ka shqyrtuar mënyrën e zbatimit të ligjit procedural dhe material nga ana e magjistrates, edhe pse këtë tagër ia përjashtoi vetes në rastin e të dënuarit I. P. Sipas ankueses, arsyetimi i bërë nga Këshilli i Lartë Gjyqësor për rastin e të dënuarit I. P. duhet të jetë i njëjtë edhe për rastin e të dënuarit H. B., pasi statusi i të dyja dosjeve është formë e prerë me vendimin e shkallës së parë dhe pa ankim.

38.1 Lidhur me këtë pretendim të ankueses, nga vendimi nr. 92 i KLGj-së, rezulton se:

“45. Këshilli vlerëson se shqyrtimi i faktit se, nëse një gjykatë nuk ka marrë një provë vendimtare ka të bëjë me mënyrën e zgjidhjes së çështjes, e cila është vetëm në kompetencën e një gjykate më të lartë, së cilës ligji i jep të drejtën që të shqyrtojë ankimin e bërë kundër vendimit të gjykatës së shkallës së parë. Neni 178/1 i Kodit të Procedurës Penale parashikon se: “Ekspertimi lejohet kur është i nevojshëm zhvillimi i kërkimeve ose marrja e të dhënave ose e vlerësimeve që kërkojnë njohuri të posaçme teknike, shkencore ose kulturore [...], pra sipas ligjit del e qartë që gjykata lejohet që të vendosë kryerjen e tij, konkluzionet e të cilit mund të mos merren parasysh nga gjykata, me kusht që kjo e fundit të argumentojë qëndrimin e saj.”.

38.2 Kolegji vëren se KLGj-ja, lidhur me këtë pretendim të ankueses, ka prapësuar, ashtu si dhe është shprehur në vendimin nr. 92, se shqyrtimi i faktit nëse një gjykatë nuk ka marrë një provë vendimtare, ka të bëjë me mënyrën e zgjidhjes së çështjes e cila është vetëm në kompetencën e një gjykate më të lartë, së cilës ligji i jep të drejtën që të shqyrtojë ankimin e bërë kundër vendimit të gjykatës së shkallës së parë. Kjo situatë nuk është në rastin tjetër, rastin e të dënuarit H. B., që do të detyronte KLGj-në të mbante të njëjtin qëndrim. Sipas KLGj-së, shkeljet e magjistrates në vendimet e mësipërme, lidhen me shpërfilljen haptazi prej saj të normave urdhëruese të ligjit material e procedural, shkelje të cilat janë të dukshme, që lidhen me koncepte e institute të së drejtës penale e procedurale, dhe që rezultojnë si të tilla pa qenë e nevojshme të konstatohen nga vendimmarrja e një gjykate më të lartë.

39. Lidhur me pretendimin se vendimmarrja për lirimin e të dënuarit H. B. nuk është ankumuar dhe nuk ka një vendim të një shkalle më të lartë që të jetë shprehur nëse është shkelur ligji material apo procedural i saj, Kolegji vlerëson se në procedimin disiplinor ndaj magjistrates, të kryer nga Këshilli i Lartë Gjyqësor, janë marrë në shqyrtim dhe janë evidentuar shkeljet profesionale të kryera nga magjistratja në disa vendime të saj, lidhur me të dënuarin H. B. Mungesa e ankimit për këto vendime, nuk e përjashton apo e lehtëson përgjegjësinë e magjistrates për shkeljet e kryera, por mbetet një vlerësim që duhet bërë për veprimtarinë e pjesëmarrësve të tjerë në proceset gjyqësore, që nuk është objekt shqyrtimi nga KLGj-ja.

40. Ankuesja Enkeleida Hoxha ka parashtruar në ankim se vendimi për lirimin me kusht të të dënuarit H. B., nuk është shoqëruar me asnjë veprimtari të paligjshme të tij, dhe vrasja e tij nuk mund të konsiderohet si pasojë e vendimit për lirimin para kohe të tij.

40.1 Lidhur me këtë pretendim të ankueses, konstatohet se në vendimin nr. 92, në analizën e pasojës së ardhur si rezultat i shkeljeve të magjistrates, KLGj-ja është shprehur se: “79 [...] *lirimet e pamerituara me kusht të personave që kanë kryer vepra shumë të rënda penale dhe që kanë rrezikshmëri të lartë shoqërore, ndikojnë shumë në ndjeshmërinë e publikut, duke u bërë shtrat edhe për kultivimin e ndjenjës së hakmarrjes dhe vetëgjyqësisë, sipas parimit të talonit [...]*”. Qëndrimi i Këshillit është si pasojë direkte e vendimeve të magjistrates, ka qenë edhe rënia e besimit në sistemin e drejtësisë, që ka sjellë “kultivimin e ndjenjës së hakmarrjes dhe vetëgjyqësisë”.

40.2 KLGj-ja ka mbajtur të njëjtin qëndrim gjatë shqyrtimit të çështjes në Kolegji, duke parashtruar se ushtrimi i parregullt i detyrës nga magjistratja Enkeleida Hoxha ka sjellë pasoja për dhënien e drejtësisë, në një moment kur çdo gjyqtar i sistemit të drejtësisë duhet të bëjë të kundërtën. Referuar “teorisë së dukjes”, sjellje të caktuara të gjyqtarit konsiderohen si cenim i besimit të publikut te drejtësia.

40.3 Sipas prapësimeve të ILD-së drejtuar Kolegjit, shkeljet disiplinore të kryera nga ankuesja kanë sjellë pasoja, jo vetëm në cenimin e imazhit të gjyqtarit dhe humbjen e besimit ndaj tij, por kanë cenuar edhe besimin e publikut në sistemin e drejtësisë. Besimi i publikut nuk është nocion i papërkufizuar, pasi gjen mbështetje te vlerat themelore dhe standardet e etikës dhe rregullat e sjelljes së magjistratëve, sipas përcaktimeve të neneve 3 dhe 4, të ligjit 96/2016. Në nenin 3, pika 5 e këtij ligji është parashikuar se sjellja e magjistratit është e lidhur me garantimin e ruajtjes e forcimit të besimit të publikut te sistemi i drejtësisë. Sipas ILD-së, vendimmarrja e gjyqtarës në rastin e të dënuarit H. B., sollti një pasojë të rëndë, shmangien e të dënuarit me burgim të përgjeshëm të caktuar nga autoritetet e huaja, i njohur nga autoriteti gjyqësor vendas me konvertimin e tij në 25 vite burgim, e që në vijim u pasua me vuajtjen e vetëm 3 viteve burgim, ka sjellë si pasojë diskreditimin e figurës së gjyqtarit shqiptar edhe në raport me autoritetet gjyqësore homologe të shtetit anglez.

40.4 Kolegji, lidhur me sa më sipër, vlerëson se është i pabazuar pretendimi i ankueses se vendimmarrja e saj nuk ka sjellë pasoja. Sipas parimit të integritetit, një prej Parimeve të Bangalores mbi sjelljen gjyqësore të vitit 2002, gjyqtari duhet të sigurojë që sjellja e tij të jetë e paqortueshme nga këndvështrimi i një vëzhguesi të arsyeshëm dhe mënyra e sjelljes duhet të ripohojë besimin e njerëzve tek integriteti i gjyqësorit. Drejtësia, theksohet në Parimet e Bangalores, duhet *jo vetëm të jepet, por edhe të shihet se jepet*. Funkcioni i gjyqtarit është mjaft i rëndësishëm në dhënien e një drejtësie të paanshme dhe të pavarur dhe, si i tillë, mund të ushtrohet vetëm në kushtet e besimit që ai reflekton te publiku. Sipas vendimmarrjes së gjyqtarit, publiku i gjerë njihet me mënyrën e administrimit të drejtësisë nga gjykatat, duke ushtruar kontrollin e tij mbi respektimin e parimit të shtetit të së drejtës. Pavarësia dhe paanshmëria e gjyqësorit dhe besimi i publikut në të janë të lidhura ngushtë në çdo shoqëri demokratike. Dhënia e vendimeve haptazi në kundërshtim me ligjin, që sjellin perceptimin e publikut se drejtësia nuk po bëhet, ndikojnë në sistemin gjyqësor në tërësi dhe, rrjedhimisht, edhe në vetë besimin që publiku vendos në të. Në këtë rast, sillet në vëmendje dhe

jurisprudenca e Gjykatës Kushtetuese, e cila në vendimin nr. 11/2008, është shprehur se: “Rrjedhoja më e rëndësishme e parimit të pavarësisë së gjyqtarëve është mospërgjegjësia për vendimet që japin sipas bindjes së tyre, mbështetur në Kushtetutë dhe në ligje. Megjithatë, pasoja e pushtetit dhe besimi që shoqëria u jep gjyqtarëve, është e tillë që duhet të ketë disa mënyra për t’i mbajtur gjyqtarët përgjegjës, përfshi edhe largimin nga detyra, në rast të shkeljeve që justifikojnë këtë veprim.”.

41. Në përfundim, në përmbledhje të të gjitha argumenteve të mësipërme, Kolegji konstaton se ankuesja Enkeleida Hoxha, në vendimet objekt procedimi disiplinor:

- ka shkelur parashikimet e paragrafit të parë dhe të dytë, të nenit 64 të Kodit Penal, sipas të cilëve i dënuari mund të lirohet me kusht, nga vuajtja e dënimit vetëm për arsye të veçanta, nëse me sjelljen dhe punën e tij tregon se me dënimin e vuajtur i është arritur qëllimit për edukimin e tij, të ketë vuajtur jo më pak se tre të katërtat e dënimit të dhënë për krime me masa dënimi mbi 5 vjet dhe që në masën e dënimit të vuajtur nuk llogaritet koha e përfituar me amnisti ose falje;

- nuk ka respektuar parashikimet e nenit 57 të Kodit Penal, për llogaritjen e paraburgimit;

- nuk ka respektuar kërkesat e neneve 4 dhe 5, të ligjit nr. 141/2016, “Për amnistinë”, për kriteret ndaluese për përfitimin e amnistisë;

- nuk ka zbatuar drejt parashikimet e nenit 63 e vijues, të ligjit nr. 8328/1998, sipas të cilit vetëm të dënuarit që zbatojnë rregullat dhe kanë një pjesëmarrje shembullore në veprimtaritë trajtuese, duke dhënë prova për riintegrim në shoqëri, mund të përfitojnë një ose disa ulje, deri 90 ditë në çdo vit të vuajtjes së dënimit;

- nuk ka zbatuar drejt parashikimet e nenit 9, pika 3, të ligjit nr. 8499, datë 10.6.1999, “Për ratifikimin e Konventës së Këshillit të Evropës ‘Për transferimin e personave të dënuar’”, sipas të cilit ekzekutimi i dënimit rregullohet nga ligji i shtetit zbatues dhe vetëm ai shtet është kompetent për të marrë të gjitha vendimet përkatëse;

- nuk ka respektuar parashikimet e nenit 61, të ligjit nr. 10193, “Për marrëdhëniet juridiksionale me autoritetet e huaja në çështjet penale”, sipas të cilit, gjatë ekzekutimit, dënimi i dhënë me vendimin gjyqësor të huaj mund të ulet, falet ose amnistohet, sipas rregullave të legjislacionit shqiptar;

- nuk ka respektuar kërkesat e nenit 438 të Kodit të Procedurës Penale, sipas të cilit vendimet e Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë janë të detyrueshme për gjykatat në gjykimin e çështjeve;

- nuk ka respektuar kërkesat e nenit 518, të Kodit të Procedurës Penale, për ekzekutimin e vendimit të huaj;

- nuk ka zbatuar vendimin unifikues nr. 2/2015, të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë, lidhur me kuptimin dhe zbatimin në praktikë të shprehjes “arsye të veçanta”, të parashikuar në nenin 64 të Kodit Penal;

- nuk ka zbatuar vendimin unifikues nr. 154/2000, të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë, për njohjen e vendimeve të huaja nga gjykatat shqiptare.

42. Kolegji vëren se shkeljet e mësipërme të magistrates, për vetë natyrën dhe pasojat që kanë sjellë, janë konsideruar shkelje të rënda, në analizën që KLGj-ja ka bërë mbështetur në kriteret e nenit 115, pika 1, të ligjit nr. 96/2016, “Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar, ku përcaktohen si kritere për caktimin e rëndësisë së shkeljes disiplinore, midis të tjerave:

- a) lloji dhe rrethanat e shkeljes;

- b) shkalla e fajësisë dhe motivi;

- c) pasojat e shkeljes;

- ç) të dhënat profesionale, të çështjeve disiplinore dhe të dhëna kriminale të magistratit;

- d) masën e ndonjë rreziku të shkaktuar nga shkelja disiplinore;

- dh) çdo rrethanë e rëndësishme që ka lidhje me shkeljen;
- e) rrethana të lidhura me gjendjen shëndetësore të magjistratit;
- ë) sjellja e magjistratit pas kryerjes së shkeljes dhe pas fillimit të hetimit;
- f) sjellja e magjistratit gjatë procedimit disiplinor dhe qëndrimin që mban ndaj tij;
- g) çdo çështje tjetër që konsiderohet e rëndësishme.

43. Në analizë të kriterit “lloji dhe rrethanat e shkeljes”, konstatohet se KLGj-ja ka konkluduar se:

“77. Duke analizuar rrethanat e shkeljeve disiplinore, rezulton se: nga ana e magjistrates Enkeleida Hoxha janë ndërmarrë veprime/mosveprime të cilat kanë të bëjnë me mosrespektim të rëndë dhe të vazhduar të legjislacionit material dhe procedural penal, duke mos respektuar parashikimet e nenit 57 të Kodit Penal, neneve 438, 518, pika 1, dhe nenit 3 të Kodit të Procedurës Penale; nenit 9, pika 3, të ligjit nr. 8499, datë 10.6.1999, “Për ratifikimin e Konventës së Këshillit të Evropës ‘Për transferimin e personave të dënuar’”, nenit 52, paragrafi 2, i ligjit nr. 8331, datë 21.4.1998, “Për ekzekutimin e vendimeve penale”, vendimet unifikuese nr. 154/2000 dhe nr. 2/2015, të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë; ligjit nr. 141/2016 “Për amnistinë” dhe nenet 64 e 65 të Kodit Penal, pra nuk janë respektuar dispozitat penale me karakter urdhërues, të cilat parashikojnë kriteret me karakter objektiv, ndalues dhe me një përmbajtje të drejtpërdrejtë dhe lehtësisht të kuptueshme, ku përvoja e gjatë profesionale në detyrë e magjistrates, e lejon të interpretojë dhe zbatojë drejt këto dispozita ligjore. Këto veprime/mosveprime nga magjistratja Enkeleida Hoxha janë kryer në mënyrë të drejtpërdrejtë, të vazhduar, të vullnetshme dhe të pajustifikuara në disa procese gjyqësore të zhvilluara ndaj të dënuarit H. B., brenda një harku kohor të shkurtër, për t’i krijuar atij mundësinë që të lirohet sa më shpejt nga burgu, megjithëse ka qenë i dënuar për vepra shumë të rënda penale.”.

44. Në analizë të kriterit “pasojat e shkeljes”, KLGj-ja ka konkluduar se: *“78. Ushtrimi i parregullt i detyrës nga ana e magjistrates Enkeleida Hoxha, ka sjellë pasoja për dhënien e drejtësisë, cenimin e besimit ndaj saj dhe të drejtësia në përgjithësi, në një moment kur çdo gjyqtar i sistemit të drejtësisë duhet të bëjë të kundërtën, duke përmbushur në mënyrë sa më të rregullt detyrën e ngarkuar, në mënyrë që t’i kethejmë publikut besimin e humbur të drejtësisë, e cila është në proces reformimi [...]. 79. Dubet thënë që lirimet e pamërituara me kusht të personave që kanë kryer vepra shumë të rënda penale dhe që kanë rrezikshmëri të lartë shoqërore, ndikojnë shumë në ndjeshmërinë e publikut, duke u bërë shtrat edhe për kultivimin e ndjenjës së hakmarrjes dhe vetëgjyqësisë [...]. Transferimi nuk ka për qëllim që të dënuarit t’i krijohet terreni i dubur që ai të lirohet para kohe me kusht, pa përmbushur asnjë kriter ligjor. Vendimarrjet e magjistrates në procedim janë të tilla që cenojnë rëndë figurën e një magjistrati si brenda vendit, ashtu edhe tek autoritetet gjyqësore të Mbretërisë së Bashkuar e më gjerë.”.*

45. Nga sa më sipër, KLGj-ja, në analizë të kriterëve të dispozitës së mësipërme, të marra në harmoni me njëra-tjetrën, ka arritur në përfundimin se veprimet/mosveprimet e kryera nga ana e magjistrates Enkeleida Hoxha në ushtrimin e detyrës, janë shkelje shumë të rënda disiplinore.

46. Në vazhdim, konstatohet se KLGj-ja ka bërë dhe analizën nëse shkeljet shumë të rënda disiplinore të magjistrates përbëjnë akte që diskreditojnë rëndë pozitën dhe figurën e gjyqtarit, dhe se përmbushen të gjithë elementet e vlerësuar në jurisprudencën e Gjykatës Kushtetuese, e cila në vendimin nr. 75/2002, ka vënë në dukje: *“[...] këto shprehje përmbledh në vetvete një sërë elementesh, të cilat mund të identifikohen rast pas rasti nga organi përkatës që merr vendimin për shkarkimin e gjyqtarëve të Gjykatës Kushtetuese, të Gjykatës së Lartë dhe të Prokurorit të Përgjithshëm. Më tej, Gjykata Kushtetuese vazhdon me arsyetimin se ato janë të lidhura me akte e sjellje të parregullta e të padenja që këta funksionarë të lartë kryejnë gjatë ushtrimit të detyrës, për shkak të saj si dhe jashtë detyrës. Këto veprime apo mosveprime që analizohen në bazë të rrethanave të kryerjes së tyre, momenti subjektiv, si dhe dëmet që i sjellin shoqërisë dhe shtetit, duhet të jenë të asaj natyre që e bëjnë të pamundur kryerjen e mëtejshme të funksioneve kushtetuese nga këto subjekte.”.*

47. KLGj-ja, referuar parashikimeve të trajtuara më sipër në vendimin e Gjykatës Kushtetuese, ka vlerësuar se shkeljet e pajustifikuara dhe të vazhduara të normave ligjore nga ana e gjyqtarës gjatë ushtrimit të detyrës, që kanë sjellë pasoja për dhënien e drejtësisë, konsiderohen si akte dhe sjellje që

diskreditojnë rëndë figurën e magjistratit, duke e bërë të padenjë për të vazhduar funksionin e saj si magjistrate.

48. Në përfundim, KLGj-ja, duke vlerësuar se veprimet/mosveprimet e ndërmarra nga ana e magjistrates Enkeleida Hoxha, përbëjnë “shkelje shumë të rëndë disiplinore” dhe që diskreditojnë pozitën dhe figurën e gjyqtarit gjatë ushtrimit të detyrës, ka vendosur dhënien e masës disiplinore “Shkarkim nga detyra”, e parashikuar në nenin 140, pika 2, germa “a”, të Kushtetutës, si dhe në nenin 111, të ligjit nr. 96/2016, “Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”.

49. Kolegji çmon se KLGj-ja, si organi i ngarkuar nga Kushtetuta për të vendosur për masat disiplinore ndaj gjyqtarëve, bazuar në rrethanat konkrete, aktet, si dhe pretendimet dhe provat e paraqitura nga palët gjatë procesit, ka analizuar veprimet e kryera nga ankuesja në dhënien e vendimeve objekt procedimi disiplinor, dhe ka arritur në konkluzionin e drejtë dhe të bazuar se mosrespektimi i pajustificuar dhe i vazhdueshëm i legjislacionit përbën shkelje të rëndë profesionale në kundërshtim me përmbushjen e rregullt të detyrës, që diskrediton pozitën dhe figurën e gjyqtarit, dhe që ka sjellë pasoja të rënda për autoritetin e organeve të drejtësisë, pasi i dënuari ka përfutur padrejtësisht lirin para kohe për shkak të vendimeve të magjistrates.

50. Kolegji konkludon se shkeljet e rënda profesionale të evidentuara në vendimet e magjistrates Enkeleida Hoxha, të cilat, si u analizuan më sipër, konsistojnë në shkeljen haptazi në mënyrë të përsëritur, të legjislacionit në fuqi, në dhënien e vendimeve gjyqësore të njëpasnjëshme për të dënuarin H. B., kanë mundësuar ndërprerjen e vuajtjes së dënimit të tij në kundërshtim me legjislacionin në fuqi. Këto vendime, të marra me gabime për koncepte bazike të drejtësisë penale, si “paraburgim” dhe “dënim”, apo institute të tjera të rëndësishme të kësaj drejtësie, nuk mund të justifikohen në rastin e një gjyqtari me eksperiencë të gjatë në sistemin e drejtësisë, i cili ka njohuri të plota për zbatimin e legjislacionit penal.

51. Kolegji i gjen të drejta konkluzionet e Këshillit se shkeljet e kryera nga magjistratja, janë rezultat i veprimeve të kryera me dashje, që kanë diskredituar rëndë pozitën e saj si gjyqtare dhe që kanë cenuar prestigjin dhe autoritetin e pushtetit gjyqësor, ashtu siç kërkon dhe Gjykata Kushtetuese në vendimin nr. 29/2001: “[...] shkarkimi nga detyra i gjyqtarit vendoset vetëm në raste të caktuara, midis të tjerash edhe për shkelje të ndryshme të disiplinës në punë, të kryera këto në ndonjë nga format e parashikuara në ligjin nr. 8436, datë 28.12.1998, “Për organizimin e pushtetit gjyqësor”. Megjithatë, jo çdo shkelje, qoftë kjo e kryer edhe në formën e veprimeve në kundërshtim me përmbushjen e rregullt të detyrës, përligj marrjen e kësaj mase ekstreme. Zbatimi i saj, në vështirësi të dispozitës kushtetuese të lartpërmendur, është i lidhur vetëm me kryerjen e akteve që diskreditojnë rëndë pozitën dhe figurën e gjyqtarit [...]”.

52. Kolegji konsideron se vlerësimi i veprimeve të gjyqtarit, i pasojës së ardhur dhe i masës disiplinore që duhet marrë ndaj tij janë në kompetencën e vetë Këshillit të Lartë Gjyqësor. Kolegji, në vlerësimin e tij për masën disiplinore të shkarkimit nga detyra për magjistraten Enkeleida Hoxha, sjell në vëmendje qëndrimin e mbajtur nga Gjykata Kushtetuese në vendimin nr. 11/2003, në të cilin shprehet se: “Sipas nenit 135 të Kushtetutës, pushteti gjyqësor ushtrohet nga Gjykata e Lartë, nga gjykata e apelit dhe gjykata e shkallës së parë. Ky pushtet ushtrohet i shkallëzuar sipas parimit të kontrollit të vendimeve të gjykatave më të ulëta nga gjykatat më të larta. Kjo do të thotë se përderisa vendimet nuk janë prishur ose ndryshuar nga një gjykatë më e lartë, asnjë organ tjetër shtetëror, qoftë edhe Këshilli i Lartë i Drejtësisë, nuk ka të drejtë t’i prekë ato dhe as të ngarkojë me përgjegjësi disiplinore gjyqtarin e çështjes për këto vendime. Përkrahje nga rregulli i mësipërm, bëhet vetëm për rastet kur vendimet janë rrjedhojë e shkeljeve që diskreditojnë rëndë pozitën ose figurën e gjyqtarit. Në këto raste, shkeljet duhet të evidentohen dhe argumentohen para se të merret masa disiplinore e largimit të gjyqtarit nga detyra. Këshilli i Lartë i Drejtësisë, kur vërtetohen shkelje të natyrës së mësipërme, mund të veprojë në çdo kohë për shkarkimin nga detyra të gjyqtarit, pavarësisht nëse çështja ka përfunduar ose jo [...]”.

53. Në analizë të sa më sipër, Kolegji arrin në përfundimin se shkeljet e magjistrates gjatë ushtrimit të veprimtarisë së saj gjyqësore, në dhënien e vendimeve objekt procedimi, të konstatuara nga ILD-ja, të shqyrtuara dhe konkluduara nga KLGj-ja në procedimin disiplinor ndaj saj, janë të tilla që e ngarkojnë atë me përgjegjësi disiplinore dhe se masa disiplinore e shkarkimit nga detyra, e dhënë ndaj magjistrates, prej KLGj-së, është proporcionale me rëndësinë e shkeljeve të kryera prej saj.

54. Për sa më sipër, Kolegji, bazuar në analizën në tërësi të pretendimeve të kërkuases, çmon se vendimi nr. 92, datë 17.3.2021, i Këshillit të Lartë Gjyqësor, është i drejtë dhe i bazuar në ligj, dhe kërkesa e magjistrates Enkeleida Hoxha nuk duhet të pranohet.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Posaçëm i Apelimit, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, si dhe neneve 71 dhe 72, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

VENDOSI:

Mospranimin e ankimit të magjistrates Enkeleida Hoxha, kundër vendimit nr. 92, datë 17.3.2021, të Këshillit të Lartë Gjyqësor *“Për caktimin e masës disiplinore ndaj gjyqtarës Enkeleida Hoxha”*.

Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë, dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 31.5.2022.

Shpallur më 30.6.2022.

Kryetare Albana Shtylla

Anëtarë: Ina Rama, Mimoza Tasi, Natasha Mulaj, Rezarta Schuetz, Sokol Çomo